ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 4ης Μαρτίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-401/06,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, με έδρα το Kowloon (Κίνα),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, με έδρα το Zhongshan (Κίνα),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, με έδρα το Guangzhou (Κίνα),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, με έδρα το Kowloon,

εκπροσωπούμενες από τους L. Ruessmann και A. Willems, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή,** εκπροσωπούμενη από τους H. van Vliet και T. Scharf,

και

την **Confédération européenne de** l'**industrie de la chaussure (CEC),** με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn και S. Verhulst, στη συνέχεια από τους P. Vlaemminck και A. Hubert, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως, ως προς τις προσφεύγουσες, του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν

το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα (εισηγητή) και A. Dittrich, δικαστές,

γραμματέας: Κ. Καντζά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Φεβρουαρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν

αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: βασικός κανονισμός), ορίζει:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

[…]

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής τους παρόντος κανονισμού, με τον όρο "ομοειδές προϊόν" νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

2 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν ώστε να αναγνωριστεί ότι μια επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β΄ και γ΄, του βασικού κανονισμού, προβλέπει:

«β) στις έρευνες αντιντάμπινγκ για εισαγωγές από […] τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας […], η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως

6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα […], ότι υπόκεινται σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α΄.

γ) Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β΄ γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς […]

Η απόφαση ότι ο παραγωγός πληροί τα ανωτέρω κριτήρια θα ληφθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας […].»

3 Όσον αφορά τον προσδιορισμό της ζημίας, το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 6 και 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. […] Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση […]

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.»

4 Όσον αφορά τις προϋποθέσεις κινήσεως έρευνας αντιντάμπινγκ, το άρθρο 5, παράγραφοι 2, 3 και 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«2. Κάθε καταγγελία που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της υποτιθέμενης ζημίας […]

3. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

4. Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί "εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας", αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την καταγγελία, είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία.»

5 Το άρθρο 6, παράγραφοι 8 και 9, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«8. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18, ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα.

9. Για διαδικασίες κινηθείσες κατά το άρθρο 5, παράγραφος 9, η έρευνα περατούται ει δυνατόν εντός έτους. Οι έρευνες περατούνται εντός 15 μηνών από την έναρξη της διαδικασίας βάσει των πορισμάτων που εξάγονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 ή 9.»

6 Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού:

«5. […]

Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α΄, ωστόσο, ορίζεται ο ατομικός δασμός για τους εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι:

α) σε περίπτωση εταιριών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις, οι εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να επαναπατρίζουν κεφάλαια και κέρδη,

β) οι τιμές εξαγωγής και οι ποσότητες των εξαγόμενων προϊόντων, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις πώλησης καθορίζονται ελεύθερα,

γ) η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε ιδιώτες. Οι κρατικοί υπάλληλοι που έχουν καθήκοντα στο διοικητικό συμβούλιο ή κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις πρέπει να αποτελούν μειονότητα, ή διαφορετικά πρέπει να αποδειχθεί ότι η εταιρία είναι παρόλα αυτά επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση,

δ) οι πράξεις μετατροπής του συναλλάγματος πραγματοποιούνται σε τιμές της αγοράς και

ε) η κρατική παρέμβαση δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των μέτρων σε περίπτωση που καθορισθούν διαφορετικοί δασμολογικοί συντελεστές για τους μεμονωμένους εξαγωγείς.

6. Όταν η Επιτροπή έχει περιστείλει το αντικείμενο της εξέτασης κατ' εφαρμογή του άρθρου 17, οποιοσδήποτε δασμός αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλεται στις

εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί στην έρευνα, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τις επιχειρήσεις που επελέγησαν για τη δειγματοληψία […]. Μεμονωμένοι δασμοί επιβάλλονται για τις εισαγωγές που προέρχονται από οποιονδήποτε εξαγωγέα ή παραγωγό στον οποίο επιφυλάσσεται ιδιαίτερη μεταχείριση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17.»

7 Όσον αφορά την τεχνική που βασίζεται στη δειγματοληψία, το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«1. Όταν είναι μεγάλος ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγματοληψιών που να ανταποκρίνονται στις αρχές της στατιστικής και λαμβάνοντας ως βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής· εναλλακτικά η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

[…]

3. Ακόμη και σε περιπτώσεις περιστολής του αντικειμένου της εξέτασης κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, είναι υποχρεωτικό να υπολογίζεται ξεχωριστό περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε εξαγωγέα ή παραγωγό ο οποίος δεν συμπεριελήφθη στην αρχική επιλογή, αλλά ο οποίος υποβάλλει τις απαιτούμενες πληροφορίες εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός, εκτός αν ο αριθμός των εξαγωγέων ή των παραγωγών είναι τόσο μεγάλος, ώστε να καθίσταται υπερβολικά επαχθής η ατομική εξέταση των δεδομένων καθενός και να παρεμποδίζεται η έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.»

8 Κατά το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού:

«3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιευόμενα πορίσματα.»

9 Το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«1. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα. Οι σχετικές αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς αμέσως μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων, ενώ οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται γραπτώς το συντομότερο δυνατό μετά την υποβολή της αίτησης.

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών

περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.»

Ιστορικό της διαφοράς και ο προσβαλλόμενος κανονισμός

10 Οι προσφεύγουσες Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co., Ltd είναι κινεζικές εταιρίες παραγωγής και εξαγωγής υποδημάτων.

11 Για τις εισαγωγές υποδημάτων καταγωγής Κίνας που εμπίπτουν σε ορισμένες κλάσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ίσχυε έως την 1η Ιανουαρίου 2005 σύστημα ποσοτικών ποσοστώσεων.

12 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 30 Μαΐου 2005 από την Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία της Βιομηχανίας Υποδημάτων (CEC), η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος, καταγωγής Κίνας και Βιετνάμ. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Ιουλίου 2005 (ΕΕ C 166, σ. 14, στο εξής: ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ).

13 Λόγω του μεγάλου αριθμού των εμπλεκομένων, προκρίθηκε, σύμφωνα με το σημείο 5.1, στοιχείο α΄, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, η τεχνική της δειγματοληψίας σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

14 Στις 25 και 26 Ιουλίου 2005, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή τα στοιχεία που προέβλεπε το σημείο 5.1, στοιχείο ε΄, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και ζήτησαν, αφενός, να συμπεριληφθούν στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων, το οποίο επρόκειτο να καταρτίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, και, αφετέρου, να αναγνωριστεί ότι πρόκειται για εταιρίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους υπό καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ) ή, τουλάχιστον, να τύχουν ιδιαίτερης μεταχειρίσεως (στο εξής: ΙΜ).

15 Στις 23 Μαρτίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 553/2006 της Επιτροπής, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 98, σ. 3, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

16 Κατά την ένατη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού, η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε το χρονικό διάστημα από την 1η Απριλίου 2004 έως τις 31 Μαρτίου 2005 (στο εξής: ερευνηθέν διάστημα). Η εξέταση των χρήσιμων για την εκτίμηση της ζημίας τάσεων κάλυψε το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2005 (στο εξής: εξετασθέν διάστημα).

17 Για τους παραγωγούς-εξαγωγείς της Κίνας και του Βιετνάμ στους οποίους ήταν ενδεχόμενο να μην αναγνωρισθεί η ιδιότητα της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ έπρεπε να καθοριστεί κανονική αξία και, για τον λόγο αυτόν, διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις των τριών εταιριών επιτόπιος έλεγχος με βάση στοιχεία προερχόμενα από χώρα όπου επικρατούν ανάλογες συνθήκες και, συγκεκριμένα, από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Βραζιλίας (όγδοη αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού).

18 Όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 10, 11, 40 και 41 του προσωρινού κανονισμού, αντικείμενό του είναι σανδάλια, μπότες και υποδήματα πόλης, των οποίων το επάνω μέρος είναι κατασκευασμένο από φυσικό ή ανασχηματισμένο δέρμα. Επιπλέον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 31 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν συμπεριέλαβε στο υπό εξέταση προϊόν τα αθλητικά υποδήματα ειδικής τεχνολογίας (Special Technology Athletic Footwear, στο εξής: STAF) και ότι συμπεριέλαβε τα παιδικά υποδήματα.

Κατά την αιτιολογική σκέψη 38 του προσωρινού κανονισμού, όλα τα υποδήματα με δερμάτινο επάνω μέρος, αν και καλύπτουν ευρύ φάσμα τύπων και στυλ, έχουν τα ίδια ουσιώδη χαρακτηριστικά, προορίζονται για την ίδια χρήση και οι καταναλωτές σχηματίζουν την ίδια αντίληψη γι' αυτά. Επομένως, όλοι οι προαναφερθέντες τύποι και στυλ υποδημάτων βρίσκονται σε άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ τους και είναι ως επί το πλείστον εναλλάξιμοι.

19 Κατά συνέπεια, με την αιτιολογική σκέψη 52 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε ότι, ανεξαρτήτως τύπου, όλα τα υποδήματα που έχουν το επάνω μέρος από δέρμα ή ανασχηματισμένο δέρμα και παράγονται και πωλούνται, αφενός, στην Κίνα και στο Βιετνάμ, καθώς και στη Βραζιλία και, αφετέρου, από την κοινοτική βιομηχανία στην αγορά της Κοινότητας είναι ομοειδή προς τα υποδήματα που εξάγονται από την Κίνα και το Βιετνάμ στην Κοινότητα.

20 Για τον προσδιορισμό του ντάμπινγκ, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τη μέθοδο της δειγματοληψίας. Κατά την αιτιολογική σκέψη 55 του προσωρινού κανονισμού, εξαγωγές προς την Κοινότητα πραγματοποίησαν, κατά το ερευνηθέν διάστημα, 154 από τους παραγωγούς-εξαγωγείς που ζήτησαν να συμπεριληφθούν στο δείγμα. Κατά την ίδια αιτιολογική σκέψη, οι εταιρίες αυτές θεωρήθηκαν αρχικά ως συνεργασθείσες και ελήφθησαν υπόψη για την κατάρτιση του δείγματος.

21 Από την αιτιολογική σκέψη 57 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή κατάρτισε δείγμα δεκατριών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 59 του ίδιου κανονισμού, τα κριτήρια που ελήφθησαν υπόψη για την κατάρτιση του δείγματος ήταν, πρώτον, το μέγεθος του παραγωγού-εξαγωγέα με βάση τις εξαγωγικές πωλήσεις στην Κοινότητα και, δεύτερον, το μέγεθος του παραγωγού-εξαγωγέα με βάση τις εγχώριες πωλήσεις. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 60 του προσωρινού κανονισμού, ότι, για να καταστεί το δείγμα αντιπροσωπευτικότερο, ελήφθησαν υπόψη τα σχετικά με τις εγχώριες πωλήσεις στοιχεία, καθώς από αυτά προκύπτουν στοιχεία για τις τιμές και για το κόστος παραγωγής και πωλήσεως του υπό εξέταση προϊόντος στις εγχώριες αγορές. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 61 του προσωρινού κανονισμού, οι επιλεγείσες κινεζικές εταιρίες αντιπροσωπεύουν το 25 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα και το 42 % των πωλήσεων που έχουν πραγματοποιήσει στην κινεζική αγορά οι συνεργασθέντες στην έρευνα παραγωγοί. Σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, η εξαίρεση των STAF από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος δεν επηρεάζει σημαντικά την αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων.

22 Κατά την αιτιολογική σκέψη 62 του προσωρινού κανονισμού, οι συνεργασθέντες παραγωγοί-εξαγωγείς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα ενημερώθηκαν ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ επί των εξαγωγών τους θα υπολογιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού. Όσον αφορά τα αιτήματα των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων για υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 6, και το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή έκρινε, με την αιτιολογική σκέψη 64 του προσωρινού κανονισμού, ότι η ατομική εξέτασή των αιτημάτων αυτών θα συνεπαγόταν υπερβολικό φόρτο εργασίας και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας. Υπό τις συνθήκες αυτές, το περιθώριο ντάμπινγκ των εν λόγω παραγωγών καθορίστηκε με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ των εταιριών του δείγματος (αιτιολογικές σκέψεις 135 και 143 του προσωρινού κανονισμού).

23 Μία από τις δεκατρείς εταιρίες που περιλήφθηκαν αρχικώς στο δείγμα δεν απάντησε στο σχετικό με το αντιντάμπινγκ ερωτηματολόγιο που της απέστειλε η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 63 του προσωρινού κανονισμού).

24 Όσον αφορά τον καθορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, η Επιτροπή αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 150 του προσωρινού κανονισμού, ότι οι καταγγέλλοντες αντιπροσωπεύουν το 42 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 65 και 151 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή επέλεξε δείγμα δέκα κοινοτικών παραγωγών, βάσει του μεγέθους της παραγωγής τους και του τόπου όπου αυτοί είναι εγκατεστημένοι. Οι περιλαμβανόμενοι στο δείγμα παραγωγοί αντιπροσωπεύουν το 10 % της παραγωγής των καταγγελλόντων. Κρίθηκε, ως εκ τούτου, ότι οι 814 κοινοτικοί παραγωγοί εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία αποτελούν την «κοινοτική βιομηχανία» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (αιτιολογική σκέψη 152 του προσωρινού κανονισμού).

25 Όσον αφορά την ταυτότητα των κοινοτικών παραγωγών του δείγματος, η Επιτροπή επισήμανε ότι ορισμένοι εξ αυτών έχουν, εντός της Κοινότητας, πελάτες οι οποίοι επίσης προμηθεύονται τα προϊόντα τους από την Κίνα και το Βιετνάμ, επωφελούμενοι έτσι ευθέως από τις επίμαχες εισαγωγές. Κατά συνέπεια, η θέση των εν λόγω παραγωγών είναι «λεπτή», καθώς ορισμένοι από τους πελάτες τους ενδέχεται να δυσαρεστηθούν εάν πληροφορηθούν ότι έχουν υποβάλει ή υποστηρίζουν καταγγελία κατά ζημιογόνων πρακτικών ντάμπινγκ. Επομένως, οι παραγωγοί αυτοί θεώρησαν ότι

υπήρχε ο κίνδυνος «αντίποινων» από ορισμένους πελάτες τους, ακόμη και διακοπής των εμπορικών σχέσεών τους. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημά τους τηρήσεως του απορρήτου όσον αφορά την επωνυμία των εταιριών του δείγματος (αιτιολογική σκέψη 8 του προσωρινού κανονισμού).

26 Όσον αφορά το απαιτούμενο για την αποτροπή της ζημίας ύψος των προσωρινών μέτρων αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή διευκρίνισε, με την αιτιολογική σκέψη 284 του προσωρινού κανονισμού, ότι, χωρίς τη ζημιογόνο πρακτική ντάμπινγκ, το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας υπολογίζεται σε 2 % του κύκλου εργασιών. Το περιθώριο αυτό αντιστοιχεί, σύμφωνα με την ίδια αιτιολογική σκέψη, στο υψηλότερο επίπεδο κέρδους που πραγματοποίησε η κοινοτική βιομηχανία κατά το εξετασθέν διάστημα και ειδικότερα το 2002, όταν τα μερίδια αγοράς των προϊόντων από την Κίνα και το Βιετνάμ ήταν σχετικά περιορισμένα σε σχέση με το ερευνηθέν διάστημα.

27 Με έγγραφα της 7ης και της 12ης Απριλίου 2006, η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 14, παράγραφος 2, και 20, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αντιστοίχως, αντίγραφο του προσωρινού κανονισμού και έγγραφο με λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις και το σκεπτικό βάσει των οποίων επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ (στο εξής: έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης). Η Επιτροπή κάλεσε τις προσφεύγουσες να της υποβάλουν έως τις 8 Μαΐου 2006 τυχόν παρατηρήσεις τους επί των εγγράφων αυτών.

28 Με έγγραφα της 8ης Μαΐου 2006, δύο εκ των προσφευγουσών, οι Brosmann Footwear (HK) (στο εξής: Brosmann) και Lung Pao Footwear (Guangzhou) (στο εξής: Lung Pao), υπέβαλαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους επί του προσωρινού κανονισμού και του εγγράφου ενδιάμεσης ενημέρωσης.

29 Στις 2 Ιουνίου 2006, διεξήχθη στην έδρα της Επιτροπής συνάντηση μεταξύ αυτής και της Lung Pao.

30 Με τηλεομοιοτυπία της 7ης Ιουλίου 2003, η Επιτροπή διαβίβασε στις προσφεύγουσες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφοι 2 έως 4, του βασικού κανονισμού, έγγραφο τελικής ενημέρωσης σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις επί των οποίων στηρίχθηκε η πρόταση επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή ζήτησε από τις προσφεύγουσες να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης έως τις 17 Ιουλίου 2006.

31 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2006, η Επιτροπή κοινοποίησε στις προσφεύγουσες συμπληρωματικό έγγραφο τελικής ενημέρωσης.

32 Με έγγραφα της 17ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 2006, τρεις εκ των προσφευγουσών, οι Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan), Lung Pao, καθώς και η Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, υπέβαλαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου τελικής ενημέρωσης και επί του συμπληρωματικού εγγράφου τελικής ενημέρωσης. Με έγγραφο της 7ης Αυγούστου 2006, έτερη προσφεύγουσα, η Risen Footwear (HK) Co., υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί του συμπληρωματικού εγγράφου τελικής ενημέρωσης.

33 Στις 5 Οκτωβρίου 2006, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1472/2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Δυνάμει του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων που έχουν το επάνω μέρος από φυσικό ή ανασχηματισμένο δέρμα, εξαιρουμένων των αθλητικών υποδημάτων, των STAF, των παντοφλών και άλλων υποδημάτων δωματίου, των υποδημάτων με προστατευτικό κάλυμμα των δακτύλων καταγωγής Κίνας, τα οποία υπάγονται σε διάφορες κλάσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας» ορίστηκε, ως προς τα παραγόμενα από τις προσφεύγουσες υποδήματα, σε 16,5 %. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραμένει σε ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 3 αυτού, επί δύο έτη.

34 Όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε την εκτίμηση της Επιτροπής (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) ότι τα STAF έπρεπε να εξαιρεθούν από τον ορισμό, ενώ τα υποδήματα για παιδιά έπρεπε να περιληφθούν (αιτιολογικές σκέψεις 19 και 25 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Αντιθέτως, το Συμβούλιο απέρριψε τα αιτήματα να εξαιρεθούν από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος έξι τύποι υποδημάτων, μεταξύ των οποίων και τα υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας. Ως προς τη συγκεκριμένη κατηγορία υποδημάτων, το Συμβούλιο επισήμανε ότι μόνη η χρήση τεχνολογίας προστατευόμενη από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας δεν ισοδυναμεί με ουσιώδη τροποποίηση των χαρακτηριστικών των προοριζόμενων για κοινή χρήση υποδημάτων. Επομένως, τα υποδήματα αυτά εξακολουθούν να είναι ανταγωνιστικά προς το υπό εξέταση προϊόν που παράγεται εντός της Κοινότητας (αιτιολογική σκέψη 37 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

35 Όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος των Κινέζων παραγωγών, το Συμβούλιο τόνισε, με την αιτιολογική σκέψη 44 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι οι επιχειρήσεις του δείγματος αντιπροσωπεύουν πλέον του 12 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα, των παραγωγών που συνεργάστηκαν στην έρευνα. Επομένως, εφόσον το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού δεν θέτει όρια όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα, το καταρτισθέν δείγμα είναι αντιπροσωπευτικό κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

36 Το Συμβούλιο διευκρίνισε, επίσης, με την αιτιολογική σκέψη 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, με την εφαρμοσθείσα μέθοδο, επιδιώχθηκε, αφενός, να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα των δειγμάτων και, αφετέρου, να περιληφθούν, στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου, εταιρίες με αντιπροσωπευτικές εγχώριες πωλήσεις.

37 Όσον αφορά το δείγμα των κοινοτικών παραγωγών, το Συμβούλιο απέρριψε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 53 έως 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όλες τις αιτιάσεις σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα του εν λόγω δείγματος και, συνεπώς, επικύρωσε τις εκτιμήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω).

38 Με τις αιτιολογικές σκέψεις 60 έως 65 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο εξέτασε ζητήματα σχετικά με τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, τις οποίες υπέβαλαν πολλές εταιρίες, αλλά στις οποίες η Επιτροπή δεν απάντησε.

39 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις αυτές, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν απάντησε χωριστά σε κάθε τέτοια αίτηση δεν συνιστά παράβαση του βασικού κανονισμού. Αντιθέτως, η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού αυτού. Η προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό μέθοδος της δειγματοληψίας εφαρμόζεται και στην περίπτωση υποβολής πολλών αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ. Εν προκειμένω, λόγω του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού τέτοιων αιτήσεων, η διοίκηση δεν είχε άλλη επιλογή από το να εξετάσει μόνον τις αιτήσεις των εταιριών του δείγματος, προκειμένου να εξισορροπήσει την απαίτηση για όσο το δυνατόν εξατομικευμένη ανάλυση με την απαίτηση τηρήσεως των δεσμευτικών προθεσμιών. Τούτο συνεπάγεται την εφαρμογή του σταθμισμένου μέσου περιθωρίου που υπολογίστηκε για τις εταιρίες του δείγματος σε όλες τις εταιρίες που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα. Απορρίφθηκαν, ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις που διατυπώθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, ότι ο υπολογισμός του ντάμπινγκ δεν έγινε κατά τρόπο αντιπροσωπευτικό.

40 Οι επισημάνσεις αυτές ισχύουν και για τις αιτήσεις ΙΜ.

41 Όσον αφορά τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, το Συμβούλιο τόνισε, με την αιτιολογική σκέψη 157 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι όλοι οι καταγγέλλοντες συνεργάστηκαν στο πλαίσιο της έρευνας. Πλήρη ερωτηματολόγια σχετικά με τη ζημία εστάλησαν μόνο στους κοινοτικούς παραγωγούς του δείγματος, όπως άλλωστε επιβάλλει η φύση της τεχνικής της δειγματοληψίας (αιτιολογική σκέψη 158 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

42 Όσον αφορά το αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας ύψος των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο παρέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 292 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στοιχεία που προσκόμισε η κοινοτική βιομηχανία μετά την

επιβολή των προσωρινών δασμών, από τα οποία προκύπτει ότι το καθορισθέν με τον προσωρινό κανονισμό περιθώριο κέρδους 2 % (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) πρέπει να επανεξεταστεί. Επί της βάσεως αυτής, το Συμβούλιο αύξησε το προαναφερθέν περιθώριο κέρδους στο 6 % του κύκλου εργασιών της κοινοτικής βιομηχανίας, διευκρινίζοντας ότι αυτό ήταν το περιθώριο κέρδους για τα υποδήματα που δεν αποτελούν αντικείμενο ζημιογόνας πρακτικής ντάμπινγκ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

43 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], στις 28 Δεκεμβρίου 2006, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

44 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 26 Μαρτίου 2007, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με έγγραφο της 27ης Αυγούστου 2007, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Πρωτοδικείο ότι παραιτείται από το δικαίωμα καταθέσεως υπομνήματος παρεμβάσεως, αλλά θα μετάσχει στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

45 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Απριλίου 2007, η CEC ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

46 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Μαΐου 2007 και 30 Μαΐου 2008, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να μη γνωστοποιηθούν στη CEC ορισμένα έγγραφα και στοιχεία που περιλαμβάνονται στα υπομνήματά τους, δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Γι' αυτό κατέθεσαν μη εμπιστευτική μορφή των εν λόγω εγγράφων.

47 Με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2007, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Επιτροπής και της CEC.

48 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Αυγούστου 2007, η CEC δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση επί του αιτήματος των προσφευγουσών για εμπιστευτική μεταχείριση.

49 Η CEC κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως στις 19 Σεπτεμβρίου 2007.

50 Κατόπιν τροποποιήσεως της συνθέσεως των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο όγδοο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

51 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

52 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 11ης Φεβρουαρίου 2009.

53 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέρος που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ επί των υποδημάτων που αυτές εξάγουν,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

54 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή αβάσιμη,

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

55 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

56 Η CEC ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να υποχρεώσει τις προσφεύγουσες να φέρουν τα έξοδα της παρεμβάσεώς της.

Σκεπτικό

57 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως, σχετικά με:

— παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, και του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης,

— παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ΄, και 18 του βασικού κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, και των άρθρων 2 και 3 του βασικού κανονισμού,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού,

— πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

58 Οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως θα συνεξεταστούν, καθώς αφορούν πλάνη στην οποία φέρεται να υπέπεσε η Επιτροπή επειδή δεν δέχθηκε, χωρίς να τις εξετάσεις, τις αιτήσεις τους αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ.

Επί των δύο πρώτων λόγων, σχετικά με παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχεία β΄ και γ΄, 9, παράγραφος 5, και 18 του βασικού κανονισμού, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρέβησαν τα άρθρα 2, παράγραφος 7, και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, διότι εξέτασαν μόνον τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι οποίες έχουν υποβληθεί από εταιρίες του δείγματος παραγωγών-εξαγωγέων.

60 Συγκεκριμένα, από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, όσον αφορά τις εισαγωγές από την Κίνα, τα κοινοτικά όργανα πρέπει να καθορίζουν την κανονική αξία σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6 της

διατάξεως αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί έχουν υποβάλει δεόντως τεκμηριωμένη αίτηση. Ομοίως, από το άρθρο 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, σε περίπτωση μη αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ, η κανονική αξία συγκρίνεται με τις τιμές εξαγωγής του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία (ΙΜ), υπό την προϋπόθεση ότι αυτός έχει υποβάλει σχετική αίτηση, δεόντως τεκμηριωμένη, αποδεικνύοντας τη συνδρομή των προϋποθέσεων της διατάξεως αυτής.

61 Όπως επιβεβαιώνεται από τη γραμματική ερμηνεία τους, η εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί παρά να είναι εξατομικευμένη, αφού προϋποθέτει εξέταση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε ενδιαφερόμενου εξαγωγέα.

62 Οι σχετικές με τη δειγματοληψία διατάξεις αφορούν ορισμένες μόνον πτυχές του υπολογισμού των περιθωρίων ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, ή του υπολογισμού της ζημίας και δεν αφορούν τις οικονομικές συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί κάθε εταιρία, καθώς τα στοιχεία αυτά δεν είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη δειγματοληπτικώς. Τα άρθρα 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού θα ήταν κενά περιεχομένου αν τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν, δια της τεχνικής της δειγματοληψίας, να αποδεσμευτούν από τις υποχρεώσεις που υπέχουν από τις διατάξεις αυτές, οι οποίες, άλλωστε, είναι επιτακτικού χαρακτήρα και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι αν τα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν ορθώς το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού όσον αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, αλλά αν, βάσει της διατάξεως αυτής, νομίμως παρέλειψαν να εξετάσουν τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, τις οποίες υπέβαλαν οι μη περιληφθείσες στο δείγμα επιχειρήσεις, και νομίμως μεταχειρίστηκαν κατ' ανόμοιο τρόπο τις αιτούσες εταιρίες, ανεξαρτήτως του αν οι αιτήσεις τους έπρεπε ή όχι να γίνουν δεκτές.

63 Επομένως, εφόσον χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της δειγματοληψίας, τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να εφαρμόσουν, για τις εταιρίες που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, αλλά των οποίων έγινε δεκτή η αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, το σταθμισμένο μέσο περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίστηκε για τις εταιρίες του δείγματος των οποίων η αντίστοιχη αίτηση έγινε δεκτή. Η νομολογία του Πρωτοδικείου πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί αυτοδικαίως η αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ ή η ΙΜ για τις εταιρίες των οποίων οι σχετικές αιτήσεις «θα έπρεπε» να γίνουν δεκτές.

64 Εξάλλου, η προηγούμενη διοικητική πρακτική που ακολούθησαν τα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο δύο άλλων υποθέσεων επιβεβαιώνει ότι κάθε αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ πρέπει να εξετάζεται χωριστά. Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν, επικαλούμενα διοικητικές δυσχέρειες, να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση της υποχρεώσεώς τους εξετάσεως κάθε αιτήσεως αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, δεδομένου ότι για την εξέτασή τους θα αρκούσαν λίγοι επιπλέον υπάλληλοι.

65 Επιπροσθέτως, η πρακτική των κοινοτικών οργάνων συνιστά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, στον βαθμό που συνεπάγεται όμοια μεταχείριση, αφενός, των εταιριών που συνεργάστηκαν, προσκόμισαν τα απαραίτητα για τη δειγματοληψία στοιχεία, υπέβαλαν αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ και των οποίων οι σχετικές αιτήσεις «έπρεπε» να γίνουν δεκτές και, αφετέρου, των εταιριών που δεν προσκόμισαν τέτοια στοιχεία ούτε υπέβαλαν τέτοιες αιτήσεις ή των οποίων οι αιτήσεις δεν έπρεπε να γίνουν δεκτές. Η εν λόγω άνιση μεταχείριση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί αντικειμενικά ούτε από το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά μόνον τον υπολογισμό περιθωρίου ντάμπινγκ και όχι την εξέταση των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, ούτε από διοικητικές δυσχέρειες. Εν προκειμένω, για όλους τους εκτός του δείγματος παραγωγούς, των οποίων οι αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ έπρεπε να γίνουν δεκτές, έπρεπε να εφαρμοστεί περιθώριο ντάμπινγκ ίσο προς το καθορισθέν για την εταιρία Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (9,7 %), τη μόνη του δείγματος που αναγνωρίστηκε ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ.

66 Η μη εξέταση των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ συνιστά, επίσης, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι, λόγω της προηγούμενης πρακτικής των κοινοτικών οργάνων, καθώς και λόγω του ότι τα κοινοτικά όργανα ζήτησαν από τους εξαγωγείς, με την ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, να υποβάλουν, εντός ορισμένης προθεσμίας, αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι προσφεύγουσες είχαν την εύλογη προσδοκία ότι θα εξεταστεί η αίτηση της κάθε μίας χωριστά, ενόψει της εφαρμογής ως προς αυτές του περιθωρίου ντάμπινγκ που καθορίστηκε κατά τα περιγραφόμενα στη σκέψη 63 ανωτέρω. Τυχόν διαφορετική ερμηνεία της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ θα σήμαινε ότι η Επιτροπή μπορεί, πριν την κατάρτιση του δείγματος, να ζητεί από όλους τους εξαγωγείς να καταβάλλουν προσπάθεια για την προσκόμιση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση των αιτήσεών τους αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, χωρίς να έχει την πρόθεση να τις εξετάσει. Εξάλλου, η ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ έχει το ίδιο περιεχόμενο με αντίστοιχες ανακοινώσεις που δημοσιεύθηκαν στο πλαίσιο δύο άλλων διαδικασιών, όπου η Επιτροπή εξέτασε τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, τις οποίες είχαν υποβάλει μη περιληφθείσες στο δείγμα επιχειρήσεις.

67 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, καταρχάς, οι προσφεύγουσες επικαλούνται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ΄, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο η απόφαση σχετικά με το αν ο παραγωγός πληροί τα κριτήρια αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ λαμβάνεται εντός τριών μηνών από την έναρξη της έρευνας. Πρόκειται για αποκλειστική διοικητική προθεσμία, την οποία η Επιτροπή υποχρεούται να τηρεί. Παραλείποντας να λάβει την απόφασή της εντός της προθεσμίας αυτής, η Επιτροπή παρέβη την προαναφερθείσα διάταξη.

68 Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 18, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο τα κοινοτικά όργανα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα στοιχεία που προσκομίζουν οι ενδιαφερόμενοι, ακόμη και αν αυτά δεν είναι ενδεχομένως άρτια από κάθε άποψη, και να τους ενημερώνουν σε περίπτωση απορρίψεως των στοιχείων αυτών, δίδοντάς τους τη δυνατότητα να παράσχουν πρόσθετες εξηγήσεις. Οι διατάξεις αυτές, οι οποίες εφαρμόζονται οσάκις η Επιτροπή εξετάζει αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, υποχρεώνουν το εν λόγω κοινοτικό όργανο να ενημερώνει συναφώς τους ενδιαφερόμενους και να αιτιολογεί τις αποφάσεις του. Η Επιτροπή, όμως, απάντησε στις προσφεύγουσες μόνο με το έγγραφο τελικής ενημέρωσης, αναφέροντας ότι υποβλήθηκε εξαιρετικά υψηλός αριθμός αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ. Πλην όμως, δεδομένου ότι η Επιτροπή γνώριζε τον αριθμό των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ από το τέλος Ιουλίου του 2005, μπορούσε να ενημερώσει τις προσφεύγουσες σχετικά με τη μη εξέταση των αιτήσεών τους, αμέσως μετά τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ΄, του βασικού κανονισμού ή, το αργότερο, με τον προσωρινό κανονισμό. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα απέρριψαν χωρίς αιτιολογία τα στοιχεία που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες και, ως εκ τούτου, παρέβησαν το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού.

69 Εξάλλου, μολονότι οι επιχειρήσεις που επιθυμούσαν τον καθορισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ενημερώθηκαν, με την ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ότι οι αιτήσεις τους ενδέχεται να μην εξεταστούν, εντούτοις δεν διευκρινίστηκε, με την ανακοίνωση αυτή, ότι η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να μην απαντήσει στην αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, σε αντίθεση προς την προηγούμενη πρακτική της.

70 Η Επιτροπή προσέβαλε, επίσης, τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, διότι δεν τις ενημέρωσε, με το έγγραφο ενδιάμεσης ενημέρωσης, ότι οι αιτήσεις τους αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ δεν θα εξεταστούν, ενώ οι εξαγωγείς του δείγματος είχαν ενημερωθεί σχετικά με την τύχη των αντίστοιχων αιτήσεών τους. Αντιθέτως, οι προσφεύγουσες ενημερώθηκαν μόνο με το έγγραφο τελικής ενημέρωσης.

71 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

72 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, κατά το γράμμα του άρθρου 17, παράγραφοι 1 και 3, του βασικού κανονισμού, η μέθοδος της δειγματοληψίας, ως τεχνική που καθιστά δυνατή την εξέταση υποθέσεων με μεγάλο αριθμό καταγγελλόντων, εξαγωγέων, εισαγωγέων, τύπων προϊόντων ή συναλλαγών, συνεπάγεται περιορισμό του αντικειμένου της έρευνας. Τούτο επιβεβαιώνεται από το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο οι εκτός του δείγματος παραγωγοί δεν περιλαμβάνονται στην έρευνα.

73 Ο βασικός κανονισμός προβλέπει, πάντως, ότι, οσάκις περιορίζεται το αντικείμενο της έρευνας, τα κοινοτικά όργανα υπέχουν δύο υποχρεώσεις. Καταρχάς, το καταρτιζόμενο δείγμα πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικό κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού. Εν συνεχεία, το άρθρο 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που καθορίζεται για τους μη περιλαμβανόμενους στο δείγμα παραγωγούς δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τους περιλαμβανόμενους στο δείγμα.

74 Δεύτερον, η τελευταία αυτή διάταξη, σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, στο οποίο αυτή παραπέμπει, παρέχει σε κάθε παραγωγό

που δεν έχει περιληφθεί στο δείγμα τη δυνατότητα να ζητήσει τον υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, υπό την προϋπόθεση ότι θα προσκομίσει εμπρόθεσμα όλα τα απαραίτητα προς τούτο στοιχεία και ότι η διαδικασία αυτή δεν επιβαρύνει το έργο της Επιτροπής ούτε παρεμποδίζει την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

75 Τρίτον, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν από τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί από έναν ή περισσότερους παραγωγούς που περιλαμβάνονται στην έρευνα προκύπτει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του στοιχείου γ΄ της παραγράφου αυτής.

76 Επομένως, όπως προβάλλει το Συμβούλιο, οι παραγωγοί που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα μπορούν να ζητήσουν τον υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ μόνο βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, εφόσον γίνει δεκτή η αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οσάκις πρόκειται για τις αναφερόμενες στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, του βασικού κανονισμού χώρες. Ωστόσο, η διάταξη αυτή παρέχει στην Επιτροπή την ευχέρεια να εκτιμήσει αν, λόγω του αριθμού των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, η εξέτασή τους συνεπάγεται υπερβολικό φόρτο εργασίας και παρεμποδίζεται η έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

77 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, καταρχάς, ότι, σε περίπτωση χρήσεως της μεθόδου της δειγματοληψίας, ο βασικός κανονισμός δεν παρέχει στις επιχειρήσεις που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα απόλυτο δικαίωμα για υπολογισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ ως προς αυτές. Η αποδοχή του σχετικού αιτήματος εξαρτάται από την απόφαση της Επιτροπής επί της εφαρμογής του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

78 Περαιτέρω, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β΄, του βασικού κανονισμού, η αναγνώριση της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ ή η ΙΜ έχει σημασία μόνο για τον καθορισμό της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας ενόψει του υπολογισμού ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να εξετάζει τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ που υποβάλλονται από επιχειρήσεις μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα, εφόσον κρίνει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ότι ο υπολογισμός των εν λόγω

περιθωρίων συνεπάγεται υπερβολικό φόρτο εργασίας και παρεμποδίζει την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

79 Τέλος, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο υπολογισμός ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ για όλες τις μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα επιχειρήσεις που υπέβαλαν σχετικές αιτήσεις θα συνεπαγόταν υπερβολικό φόρτο εργασίας για τα κοινοτικά όργανα και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

80 Επομένως, είναι απορριπτέο το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β΄ και γ΄, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει την Επιτροπή να εξετάζει τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ που υποβάλλονται από μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα επιχειρήσεις, ακόμη και στην περίπτωση που δεν πρόκειται να εφαρμοστεί ως προς αυτές ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ. Συναφώς, επισημαίνεται, επιπλέον, ότι η νομολογία την οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή αποφαίνεται σχετικά με την ιδιότητα της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ ή την ΙΜ κατόπιν εξετάσεως κάθε υποβληθείσας αιτήσεως, δεν έχει την έννοια ότι το εν λόγω κοινοτικό όργανο πρέπει να εξετάζει κάθε αίτηση ακόμη και όταν δεν σκοπεύει να υπολογίσει ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

81 Το ίδιο ισχύει και για τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ περιλαμβανόμενων και μη περιλαμβανόμενων στο δείγμα εταιριών (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, οι εταιρίες αυτές βρίσκονται σε διαφορετική κατάσταση, καθώς, για τις πρώτες, η Επιτροπή πρέπει οπωσδήποτε να υπολογίσει ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, πράγμα που προϋποθέσει εξέταση και αποδοχή της αιτήσεως αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, ενώ, για τις δεύτερες, δεν υποχρεούται να καθορίσει ατομικό περιθώριο. Επομένως, η τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία απαγορεύει, αφενός, τη διαφορετική μεταχείριση ομοίων καταστάσεων και, αφετέρου, την ίδια μεταχείριση διαφορετικών καταστάσεων, εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν τη μεταχείριση αυτή, δεν επιβάλλει την όμοια μεταχείριση των εταιριών αυτών.

82 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των εταιριών που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, δεν μπορεί εν προκειμένω να

γίνει δεκτό, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ότι η αρχή αυτή υποχρεώνει την Επιτροπή να εξετάζει όλες τις υποβληθείσες σε αυτήν αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, ούτως ώστε στους παραγωγούς ή στους εξαγωγείς που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, αλλά των οποίων έγιναν δεκτές οι αιτήσεις αυτές, να εφαρμοστεί το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ των εταιριών οι οποίες περιλαμβάνονται στο δείγμα και των οποίων οι αιτήσεις έγιναν δεκτές.

83 Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε με τις σκέψεις 76 έως 80 ανωτέρω, αν ο αριθμός των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ είναι τόσο μεγάλος ώστε η εξέτασή τους δεν επιτρέπει στα κοινοτικά όργανα να ολοκληρώσουν εγκαίρως την έρευνα, τα κοινοτικά όργανα δεν είναι υποχρεωμένα, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να εξετάσουν όλες αυτές τις αιτήσεις και μάλιστα προκειμένου απλώς και μόνο να διακρίνουν τις εταιρίες που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα ανάλογα με το αν μπορεί να γίνει δεκτή η αίτησή τους αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, ώστε να εφαρμοστεί ως προς αυτές το μέσο περιθώριο ντάμπινγκ των εταιριών του δείγματος των οποίων οι εν λόγω αιτήσεις έγινα δεκτές, χωρίς, όμως, να υπολογιστεί ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ.

84 Εν προκειμένω, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή 141 αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ από Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, οπότε, ακόμη και αν ήταν δυνατόν αυτές να εξεταστούν μόνο βάσει εγγράφων, χωρίς να απαιτείται η διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς ή εξαγωγείς για την εξέταση των στοιχείων αυτών, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι ο αριθμός των αιτήσεων ήταν προδήλως πολύ μεγάλος και η ότι εξέτασή τους θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

85 Διαπιστώνεται, επομένως, ότι, λόγω του ότι, εν προκειμένω, υποβλήθηκε ιδιαίτερα υψηλός αριθμός αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει από το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, επειδή δεν εξέτασε όλες τις αιτήσεις αυτές, τις οποίες υπέβαλαν οι μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα επιχειρήσεις, καθώς μάλιστα η προβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες διαφορετική μεταχείριση είναι εγγενές χαρακτηριστικό της τεχνικής της δειγματοληψίας που προβλέπεται από το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

86 Επομένως, η Επιτροπή, αν και μπορούσε να ενεργήσει κατά τον τρόπο που αναφέρουν οι προσφεύγουσες και περιγράφεται στη σκέψη 63 ανωτέρω, εντούτοις δεν ήταν υποχρεωμένη να ενεργήσει έτσι σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό ή την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

87 Τα προεκτεθέντα ισχύουν και για την εξέταση των αιτήσεων ΙΜ που υποβλήθηκαν από τις μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα εταιρίες.

88 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβιάσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, αποτελεί πάγια νομολογία ότι δικαίωμα επικλήσεως της αρχής αυτής έχει κάθε πρόσωπο στο οποίο ένα κοινοτικό όργανο δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Επιπλέον, κανείς δεν μπορεί να επικαλείται παραβίαση της αρχής αυτής ελλείψει συγκεκριμένων διαβεβαιώσεων εκ μέρους της διοικήσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 147).

89 Πάντως, από το σημείο 5.1, στοιχείο α΄, i, τέταρτη περίπτωση, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ και, ιδίως, από την υποσημείωση 1 στο σημείο αυτό, προκύπτει ότι η Επιτροπή ενημέρωσε τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις για το ενδεχόμενο χρησιμοποιήσεως της μεθόδου της δειγματοληψίας σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού και για τη δυνατότητα των μη περιλαμβανόμενων στο δείγμα εταιριών να ζητήσουν, στην περίπτωση αυτή, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, τον υπολογισμό ατομικών περιθωρίων. Η πληροφορία αυτή περιλαμβάνεται και στο σημείο 5.1, στοιχείο β΄, της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επομένως, το γεγονός ότι ζητήθηκε από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να υποβάλουν αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ δεν ισοδυναμεί με συγκεκριμένη, ρητή και κατηγορηματική διαβεβαίωση ότι η αίτηση αυτή θα εξεταστεί.

90 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι η έλλειψη αντιδράσεως εκ μέρους της Επιτροπής επί ορισμένο χρονικό διάστημα δεν είναι δυνατόν να δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη. Συγκεκριμένα, η εν λόγω έλλειψη αντιδράσεως δεν διαφοροποιεί τη σημασία των όσων με σαφήνεια αναφέρονται στην ανακοίνωση περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

91 Όσον αφορά την αιτίαση περί εγκαταλείψεως της πρακτικής που τα κοινοτικά όργανα ακολουθούσαν στο πλαίσιο παλαιότερων ερευνών, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που της παρέχει το άρθρο 17, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, κρίνοντας ότι η εξέταση όλων των αιτήσεων αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι οποίες έχουν υποβληθεί από Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς μη περιλαμβανόμενους στο δείγμα, θα παρεμπόδιζε την ολοκλήρωση της έρευνας εντός των προθεσμιών που ορίζει ο βασικός κανονισμός. Πάντως, αποτελεί πάγια νομολογία ότι, όταν τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν διακριτική ευχέρεια κατά την επιλογή των μέσων υλοποιήσεως της πολιτικής τους, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι επιχειρήσεις έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά τη διατήρηση του αρχικώς επιλεγέντος μέσου, το οποίο δύναται να τροποποιηθεί από τα εν λόγω όργανα κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 258/84, Nippon Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1923, σκέψη 34, και της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψη 41).

92 Δεδομένου ότι, βάσει των προεκτεθέντων, δεν συνιστά νομική πλάνη η παράλειψη της Επιτροπής να εξετάσει τις υποβληθείσες από τις προσφεύγουσες αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προβάλουν βασίμως την υπέρβαση της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ΄, του βασικού κανονισμού (βλ. σκέψεις 3 και 67 ανωτέρω), διότι η προθεσμία αυτή ισχύει μόνο στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάσει τις εν λόγω αιτήσεις.

93 Όσον αφορά τον ισχυρισμό σχετικά με παράβαση του άρθρου 18, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, διαπιστώνεται ότι, όπως προβάλλει το Συμβούλιο, η διάταξη αυτή δεν υποχρεώνει τα κοινοτικά όργανα να εξετάζουν τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι οποίες έχουν υποβληθεί από μη περιλαμβανόμενες στο δείγμα εταιρίες. Επομένως, εφόσον, κατά τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή μπορούσε κατά νόμο να μην εξετάσει τις αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ που υπέβαλαν οι μη περιλαμβανόμενοι στο δείγμα παραγωγοί, το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθεί κατά τον τρόπο που προτείνουν οι προσφεύγουσες.

94 Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, κατά πάγια νομολογία, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει να παρέχεται στις επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο της έρευνας που προηγείται της εκδόσεως κανονισμού αντιντάμπινγκ η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς, κατά τη διοικητική

διαδικασία, την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη βαρύτητα των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, καθώς και με τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία η Επιτροπή στήριξε τις εκτιμήσεις σχετικά με την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εντεύθεν προκληθείσα ζημία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 17, και της 3ης Οκτωβρίου 2000, C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8147, σκέψη 99· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 1998, Τ-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψη 55, και της 21ης Νοεμβρίου 2002, Τ-88/98, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-4897, σκέψη 132).

95 Επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 62, 64, 135 και 143 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι ο δασμός αντιντάμπινγκ για τους μη περιλαμβανόμενους στο δείγμα παραγωγούς υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και ότι το περιθώριο ντάμπινγκ των παραγωγών αυτών καθορίστηκε με βάση τον σταθμισμένο μέσο όρο των περιθωρίων ντάμπινγκ των εταιριών του δείγματος.

96 Επομένως, η Επιτροπή εξέθεσε, με τον προσωρινό κανονισμό, την άποψή της σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ των παραγωγών που δεν περιλαμβάνονται στο δείγμα, η οποία συνίσταται στην εφαρμογή του μέσου περιθωρίου ντάμπινγκ των εταιριών του δείγματος. Λόγω της εφαρμογής της μεθόδου αυτής δεν εξετάστηκαν οι αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, οι οποίες υποβλήθηκαν από τις εν λόγω επιχειρήσεις, διότι η εξέταση αυτή είναι αλυσιτελής στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας.

97 Επομένως, οι προσφεύγουσες είχαν, από της κοινοποιήσεως του προσωρινού κανονισμού και του εγγράφου ενδιάμεσης ενημέρωσης, τη δυνατότητα να προβάλουν την άποψή τους σχετικά με τη μέθοδο με την οποία η Επιτροπή υπολόγισε το περιθώριο ντάμπινγκ ως προς αυτές, οπότε δεν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας.

98 Συνεπώς, οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως είναι απορριπτέοι.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, λόγω αδυναμίας της Επιτροπής να αποδείξει την υποστήριξη της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία

Επιχειρήματα των διαδίκων

99 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πλάνη όσον αφορά τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας που υποστήριξε την καταγγελία από την οποία ξεκίνησε η επίμαχη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Η άποψη της κοινοτικής διοικήσεως κατά το παρελθόν ήταν ότι μόνον οι κοινοτικοί παραγωγοί που συνεργάζονται στη διαδικασία, μετέχοντας στο δείγμα ή παρέχοντας λυσιτελή στοιχεία, θεωρείται ότι υποστηρίζουν την καταγγελία.

100 Εν προκειμένω, υπήρξαν δέκα μόνον αιτήσεις συμμετοχής στη δειγματοληψία, οι οποίες υποβλήθηκαν από τους κοινοτικούς παραγωγούς που εν τέλει περιλήφθηκαν στο δείγμα. Επομένως, από τις 814 καταγγέλλουσες εταιρίες, δέκα μόνον προσκόμισαν σημαντικά στοιχεία και μπορεί, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ότι συνεργάστηκαν κατά την έρευνα. Κατά συνέπεια, μόνον οι εταιρίες αυτές έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Πάντως, οι εταιρίες αυτές αντιπροσωπεύουν μόνον το 4,2 % της κοινοτικής παραγωγής, οπότε δεν επιτυγχάνεται το όριο του 25 % που ορίζει το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

101 Τα στοιχεία που παραθέτει η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού του βαθμού υποστηρίξεως της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία, δεν γνωστοποιήθηκαν στις προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία. Το γεγονός ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν αναφέρεται ο τρόπος με τον οποίον τα κοινοτικά όργανα υπολόγισαν τον βαθμό υποστηρίξεως της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία καθιστά ελλιπή την αιτιολογία του εν λόγω κανονισμού. Επίσης, συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών. Εξάλλου, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 17 του

βασικού κανονισμού, διότι συγκέντρωσε τα στοιχεία σχετικά με την υποστήριξη της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία προτού κινήσει την έρευνα με τη δημοσίευση της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Σε κάθε περίπτωση, αν γινόταν δεκτό ότι η έρευνα μπορεί εγκύρως να αρχίσει πριν τη δημοσίευση της ανακοινώσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, τούτο θα συνεπαγόταν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έχει εκδοθεί μετά την παρέλευση της προθεσμίας των δεκαπέντε μηνών που ορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού για την ολοκλήρωση της έρευνας. Τέλος, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι, εξετάζοντας τον βαθμό υποστηρίξεως της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία πριν την έναρξη της έρευνας, η Επιτροπή δεν ερεύνησε δεόντως αν οι υποστηρίζοντες την καταγγελία κοινοτικοί παραγωγοί αντιπροσωπεύουν το 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος της κοινοτικής βιομηχανίας σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, η υποστήριξη καταγγελίας κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προϋποθέτει ότι ο δηλών την υποστήριξη συνειδητοποιεί τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η συμμετοχή του στο δείγμα των κοινοτικών παραγωγών, όπως είναι η απάντηση σε ερωτηματολόγιο σχετικά με τη ζημία και η αποδοχή της διενέργειας επιτόπιου ελέγχου. Πάντως, μια απλή δήλωση πριν την έναρξη της έρευνας δεν ισοδυναμεί με υποστήριξη κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

102 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη CEC, αμφισβητεί τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

103 Όπως προκύπτει από το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 4, του βασικού κανονισμού, η έρευνα αντιντάμπινγκ αρχίζει εγκύρως, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου, αν υποβληθεί καταγγελία εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος από το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την καταγγελία είτε αντιτίθεται σε αυτή. Εξάλλου, οι παραγωγοί που ρητώς υποστηρίζουν την καταγγελία πρέπει επίσης να αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία.

104 Όσον αφορά την έννοια της «υποστηρίξεως», πρέπει να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και τη μεταξύ τους αιτιώδη συνάφεια. Η καταγγελία πρέπει να περιέχει στοιχεία που μπορεί ευλόγως να έχει στη διάθεσή του ο καταγγέλλων.

105 Επομένως, για την υποστήριξη καταγγελίας υποβληθείσας εξ ονόματος της κοινοτικής βιομηχανίας, απαιτείται ο καταγγέλλων ή οι καταγγέλλοντες, καθώς και τα πρόσωπα εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία, πρώτον, να παράσχουν τα στοιχεία που ζητεί η Επιτροπή, προκειμένου να εξετάσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ και, δεύτερον, να δεχθούν να υποβληθούν σε οποιονδήποτε έλεγχο κρίνει σκόπιμο να διενεργήσει η Επιτροπή, προκειμένου να ελέγξει το υποστατό των παρασχεθέντων στοιχείων. Συγκεκριμένα, ελλείψει δυνατότητας εξαναγκασμού όσον αφορά τη διενέργεια έρευνας, οι απαντήσεις των μερών στο προβλεπόμενο στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ερωτηματολόγιο, καθώς και ο μεταγενέστερος επιτόπιος έλεγχος της Επιτροπής, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 16 του κανονισμού αυτού, έχουν ουσιώδη σημασία για τη διαδικασία αντιντάμπινγκ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2006, T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-2243, σκέψη 65).

106 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, όταν ελέγχει αν η υποστήριξη της καταγγελίας καλύπτει τα όρια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ορθώς δεν λαμβάνει υπόψη της τους παραγωγούς οι οποίοι δεν προτίθενται να προσκομίσουν στοιχεία προς υποστήριξη καταγγελίας υποβληθείσας από αυτούς ή εξ ονόματός τους ή οι οποίοι δεν δέχονται να υποβληθούν σε έλεγχο όσον αφορά το βάσιμο της καταγγελίας. Συγκεκριμένα, αν ο κοινοτικός παραγωγός δηλώσει ότι δεν δέχεται έλεγχο των στοιχείων που προσκομίζει προς υποστήριξη καταγγελίας υποβληθείσας από αυτόν ή εξ ονόματός του, πρώτον, γίνεται δεκτό ότι ο εν λόγω παραγωγός αρνείται να συνεργαστεί, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, και, δεύτερον, ο παραγωγός αυτός δεν συμπεριλαμβάνεται στους παραγωγούς που υποστηρίζουν την καταγγελία, κατά την έννοια των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

107 Η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο, εφόσον δεν υφίσταται συνεργασία, πρέπει να επαληθεύεται, στο μέτρο του δυνατού, η ακρίβεια των στοιχείων που προσκομίζουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και στα οποία στηρίζονται οι διαπιστώσεις των κοινοτικών οργάνων.

108 Για τον λόγο αυτόν, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο με την αιτιολογική σκέψη 156 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι καταγγέλλοντες κοινοτικοί παραγωγοί που δεν συνεργάστηκαν ικανοποιητικά κατά την έρευνα εξαιρέθηκαν από τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Επομένως, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο με το υπόμνημά του αντικρούσεως, το σύνηθες στο πλαίσιο της μεθόδου της δειγματοληψίας είναι να αποστέλλει η Επιτροπή ερωτηματολόγιο σε κάθε παραγωγό που έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον, ζητώντας του στοιχεία σχετικά με την παραγωγή του και τις πωλήσεις του και ερωτώντας τον αν είναι διατεθειμένος να απαντήσει στο σχετικό με τη ζημία ερωτηματολόγιο, καθώς και αν θα δεχθεί τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου σε περίπτωση που περιληφθεί στο δείγμα. Αντιθέτως, ο παραγωγός που δηλώνει ότι δεν επιθυμεί να περιληφθεί στο δείγμα θεωρείται ότι δεν συνεργάζεται στην έρευνα, δεδομένου ότι, εξ ορισμού, δεν επιθυμεί να συμπληρώσει το σχετικό με τη ζημία ερωτηματολόγιο ούτε να επιτρέψει τον έλεγχο των απαντήσεών του. Συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά αφορούν μόνον τις εταιρίες που περιλαμβάνονται στο δείγμα.

109 Το Συμβούλιο προβάλλει ότι, εν προκειμένω, λόγω του εξαιρετικά υψηλού αριθμού κοινοτικών παραγωγών, η Επιτροπή εφάρμοσε διαφορετική, αλλά εξίσου έγκυρη μέθοδο. Ειδικότερα, αντί να αποστείλει ερωτηματολόγια σε κάθε κοινοτικό παραγωγό, η Επιτροπή, πρώτον, χρησιμοποίησε τα σχετικά με την κοινοτική παραγωγή στοιχεία που περιλαμβάνονται στην καταγγελία και, δεύτερον, συγκέντρωσε στοιχεία σχετικά με την υποστήριξη της καταγγελίας από το σύνολο των 814 παραγωγών του εκπροσωπούνται από τη CEC.

110 Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ανέφεραν ότι το συνημμένο στο υπόμνημα αντικρούσεως έγγραφο, το οποίο τιτλοφορείται «Στοιχεία επί της καταγγελίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές από […] καταγωγής […]», δεν ήταν αυτό που όντως εστάλη στους κοινοτικούς παραγωγούς και ότι το Συμβούλιο προσκόμισε το έγγραφο αυτό εκ παραδρομής. Η Επιτροπή προσκόμισε άλλο έγγραφο το οποίο απέστειλε στους κοινοτικούς παραγωγούς για να ελέγξει αν υποστηρίζουν την καταγγελία. Σε αντίθεση με το συνημμένο στο υπόμνημα αντικρούσεως έγγραφο, στον τίτλο του εγγράφου αυτού (Ενδεχόμενη έναρξη έρευνας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ) γίνεται ειδική αναφορά στην επίμαχη έρευνα και, ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι αυτό είναι το έγγραφο που όντως εστάλη από την Επιτροπή στους κοινοτικούς παραγωγούς. Με

το έγγραφο αυτό, η Επιτροπή ζητεί από κάθε κοινοτικό παραγωγό να αναφέρει, μεταξύ άλλων, αν υποστηρίζει την καταγγελία, αν αντιτίθεται σε αυτή ή, ακόμη, αν δεν επιθυμεί να λάβει θέση, αν παράγει και πωλεί το υπό εξέταση προϊόν στην κοινοτική αγορά και σε ποιες ποσότητες, αν συνδέεται με άλλους Κινέζους ή Βιετναμέζους παραγωγούς ή εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος και αν έχει πωλήσει το υπό εξέταση προϊόν σε τρίτες χώρες.

111 Στο προοίμιο του εγγράφου αυτού, αναφέρεται ότι όλα τα αριθμητικά στοιχεία θα τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως και ενδέχεται να ελεγχθούν από την Επιτροπή. Υπό τις συνθήκες αυτές, κάθε κοινοτικός παραγωγός στον οποίο εστάλη το έγγραφο αυτό γνώριζε ότι η Επιτροπή είναι πιθανό να ελέγξει όλα τα στοιχεία που θα της υποβληθούν, περιλαμβανομένων εκείνων που ενδεχομένως θα υποβληθούν δια του ερωτηματολογίου σχετικά με τη ζημία. Περαιτέρω, στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι τα στοιχεία αυτά ζητούνται δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Σύμφωνα με τον κατάλογο συνημμένων εγγράφων της τελευταία σελίδας του εν λόγω εγγράφου, το κείμενο των άρθρων 4 και 5 του βασικού κανονισμού είναι συνημμένο στο έγγραφο αυτό. Συναφώς, με την επίκληση του άρθρου 5 του βασικού κανονισμού και με την επισύναψή του στο εν λόγω έγγραφο, οι κοινοτικοί παραγωγοί πληροφορήθηκαν ότι η καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη ντάμπινγκ, τη ζημία και τη μεταξύ τους αιτιώδη συνάφεια και, ιδίως, στοιχεία σχετικά με τις τιμές.

112 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δήλωση των κοινοτικών παραγωγών ότι υποστηρίζουν την καταγγελία αρκεί για να διαπιστωθεί υποστήριξη της καταγγελίας κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

113 Όσον αφορά την αιτίαση σχετικά με παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού, επειδή η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τα προσκομισθέντα προ της ενάρξεως της έρευνας στοιχεία σχετικά με την κοινοτική

παραγωγή, το έννομο συμφέρον των καταγγελλόντων και τη ζημία, διαπιστώνεται ότι η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

114 Συγκεκριμένα, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η καταγγελία, η οποία εξ ορισμού υποβάλλεται πριν την έναρξη της έρευνας, πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και τη μεταξύ τους αιτιώδη συνάφεια. Εξάλλου, το άρθρο 5, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει αν αυτά δικαιολογούν την έναρξη έρευνας. Πάντως, όπως προβάλλει το Συμβούλιο, η Επιτροπή δύναται, κατά την έρευνα, να λαμβάνει υπόψη της στοιχεία που εξ ορισμού προσκομίζονται πριν την έναρξή της.

115 Δεύτερον, η Επιτροπή πρέπει να ελέγχει το έννομο συμφέρον των καταγγελλόντων πριν την έναρξη της έρευνας.

116 Τέλος, όσον αφορά την αιτίαση σχετικά με παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, επειδή ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε μετά τη λήξη της δεκαπεντάμηνης προθεσμίας που προβλέπει η διάταξη αυτή, υπενθυμίζεται ότι η έναρξη της έρευνας αποτελεί, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, το σημείο αφετηρίας της δεκαπεντάμηνης προθεσμίας για την επιβολή οριστικών δασμών.

117 Πρέπει, ωστόσο, να διευκρινιστεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 114 έως 116 ανωτέρω, ναι μεν η δεκαπεντάμηνη προθεσμία που προβλέπει ο προσβαλλόμενος κανονισμός για την επιβολή οριστικών δασμών πρέπει να υπολογίζεται από το χρονικό σημείο ενάρξεως της έρευνας, η έρευνα, πάντως, αρχίζει μόνον αφού η Επιτροπή ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις τόσον ως προς το περιεχόμενο της καταγγελίας όσο και ως προς το έννομο συμφέρον του καταγγέλλοντος ή των καταγγελλόντων.

118 Επομένως, οι σχετικές αιτιάσεις των προσφευγουσών είναι απορριπτέες, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε εντός της δεκαπεντάμηνης προθεσμίας που προβλέπει ο βασικός κανονισμός.

119 Όσον αφορά τις αιτιάσεις σχετικά με προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, επισημαίνεται ότι, σε σημείωμα της 6ης Ιουλίου 2005, το οποίο περιλαμβάνεται στη δικογραφία, η Επιτροπή διατυπώνει την εκτίμηση ότι η κοινοτική παραγωγή ανέρχεται περίπου σε 425 εκατομμύρια ζεύγη παπουτσιών το 2004 και σε περίπου 92 εκατομμύρια ζεύγη παπουτσιών κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005. Από το σημείωμα αυτό προκύπτει ακόμη ότι η παραγωγή των εταιριών εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία ανήλθε σε περίπου 190 εκατομμύρια ζεύγη παπουτσιών το 2004 και σε περίπου 44 εκατομμύρια ζεύγη παπουτσιών κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005, οπότε οι εταιρίες αυτές αντιπροσώπευαν πλέον του 44 % της κοινοτικής βιομηχανίας το 2004 και πλέον του 47 % της βιομηχανίας αυτής κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005. Εξάλλου, την καταγγελία υποστήριξαν 36 ακόμη παραγωγοί, οπότε το ποσοστό αντιπροσωπευτικότητας υπερβαίνει το 45 % το 2004 και το 48 % κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005. Τα αριθμητικά αυτά στοιχεία αντλούνται από την καταγγελία, τους κοινοτικούς παραγωγούς και τις ενώσεις των οποίων αυτοί είναι μέλη. Τέλος, κατά την εν λόγω σημείωση, δεν έχει διατυπωθεί καμία αντίρρηση κατά της καταγγελίας, στο δε παράρτημα της σημειώσεως αυτής παρατίθενται αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τη συνολική παραγωγή έξι κρατών μελών (δεν προσδιορίζονται) το 2004 και κατά το πρώτο τρίμηνο του 2005.

120 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι προβάλλουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή εκθέτει τα στοιχεία στα οποία στήριξε τις εκτιμήσεις της όσον αφορά το έννομο συμφέρον των εταιριών εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα σεβάστηκαν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών.

121 Για τους ίδιους λόγους, επισημαίνεται ότι τα κοινοτικά όργανα αιτιολόγησαν επαρκώς κατά νόμο τις πράξεις τους.

122 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, και των άρθρων 2 και 3 του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

123 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα, καταρχάς, ότι ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος είναι υπερβολικά ευρύς, καθώς περιλαμβάνει προϊόντα ουσιωδώς διαφορετικά ως προς τα χαρακτηριστικά τους, την εμφάνισή τους, την αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, το στυλ τους, τη χρήση τους και τους διαύλους διανομής.

124 Εν συνεχεία, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος από τα κοινοτικά όργανα είναι υπερβολικά ευρύς, διότι περιλαμβάνει υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), με συνέπεια τα κοινοτικά όργανα να καταλήξουν σε εσφαλμένες διαπιστώσεις. Συγκεκριμένα, τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά των υποδημάτων αυτών διαφέρουν από τα χαρακτηριστικά άλλων υποδημάτων, διότι περιέχουν ενσωματωμένο «σύστημα απορροφήσεως κραδασμών, προστατευόμενο από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας», ενδιάμεσο «προστατευτικό» πέλμα και «σύστημα super-flex, προστατευόμενο από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας». Επιπλέον, τα υποδήματα αυτά διαφέρουν καθώς για την παραγωγή τους απαιτούνται χωριστές αλυσίδες παραγωγής και ειδικά μηχανήματα. Εξάλλου, όσον αφορά την τελική χρήση των εν λόγω υποδημάτων, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι τα υποδήματα αυτά απευθύνονται σε «εξειδικευμένες αγορές», στον τομέα των ορθοπεδικών υποδημάτων, και σε συγκεκριμένο κοινό, ήτοι σε γυναίκες με προβλήματα υγείας. Επομένως, τα υποδήματα αυτά πωλούνται σε εξειδικευμένα καταστήματα. Τέλος, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι τα υποδήματα αυτού του τύπου δεν παράγονται στην Κοινότητα.

125 Η «εσφαλμένη κατάταξη» στην οποία προέβησαν τα κοινοτικά όργανα οδήγησε σε συγκρίσεις μεταξύ υποδημάτων που κατασκευάζονται από εντελώς διαφορετικές ποιότητες δέρματος. Πλην όμως οι συγκρίσεις αυτές στερούνται νοήματος.

126 Συναφώς, σχετικά παραδείγματα και στοιχεία περιλαμβάνονται σε τρία έγγραφα που υποβλήθηκαν από την Footwear Association of Importers and Retail chains (Ένωση εισαγωγέων και αλυσίδων καταστημάτων λιανικού εμπορίου υποδημάτων) κατά τη διοικητική διαδικασία.

127 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο ως «ομοειδές» ορίζεται το προϊόν που είναι όμοιο από κάθε άποψη με το υπό εξέταση. Η παράβαση αυτή θέτει εν αμφιβόλω το κύρος των διαπιστώσεων της έρευνας συνολικά.

128 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη CEC, αντικρούει τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

129 Επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο αιτιάσεις. Η πρώτη αφορά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, όπως αυτός διατυπώθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 38 και 39 του προσωρινού κανονισμού (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) και επιβεβαιώθηκε με την αιτιολογική σκέψη 39 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Η δεύτερη αφορά το γεγονός ότι η έρευνα συμπεριέλαβε και τα υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας.

130 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τον γενικό ισχυρισμό ότι ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος, σύμφωνα με τον προσωρινό κανονισμό και τον προσβαλλόμενο κανονισμό, περιλαμβάνει προϊόντα ουσιωδώς διαφορετικά μεταξύ τους ως προς τα χαρακτηριστικά τους, την εμφάνισή τους, την αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, το στυλ τους, τη χρήση τους και τους διαύλους

διανομής. Οι προσφεύγουσες αναφέρουν ως παράδειγμα τα υποδήματα «πόλης», αφενός, και τα υποδήματα «πεζοπορίας», αφετέρου, τα οποία διαφέρουν ουσιωδώς ως προς τα χαρακτηριστικά τους, την εμφάνισή τους και, επομένως, την αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής.

131 Σημειωτέον, συναφώς, ότι ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ αποσκοπεί στο να διευκολυνθεί η κατάρτιση του καταλόγου των προϊόντων ενόψει της ενδεχόμενης επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο αυτό, τα κοινοτικά όργανα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους πολλές παραμέτρους, όπως είναι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, η χρήση τους, η εναλλαξιμότητά τους, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, οι δίαυλοι διανομής, η διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής, η ποιότητα κ.λπ.

132 Επομένως, ο ισχυρισμός περί εξαιρέσεως συγκεκριμένου προϊόντος από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος πρέπει να στηρίζεται σε επιχειρήματα που να αποδεικνύουν είτε ότι τα κοινοτικά όργανα εκτίμησαν εσφαλμένως τις παραμέτρους που θεώρησαν πρόσφορες είτε ότι η εφαρμογή άλλων, προσφορότερων παραμέτρων θα επέβαλλε την εξαίρεση του προϊόντος αυτού από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

133 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν στα ουσιώδη χαρακτηριστικά των προϊόντων, στην κύρια χρήση τους και στην αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής. Οι προσφεύγουσες περιορίζονται στον γενικό ισχυρισμό ότι το υπό εξέταση προϊόν περιλαμβάνει διαφορετικούς μεταξύ τους τύπους υποδημάτων και αναφέρουν, ως παράδειγμα, τα υποδήματα «πόλης» και τα υποδήματα «πεζοπορίας». Όπως, όμως, επισημάνθηκε με την προηγούμενη σκέψη, οι ισχυρισμοί αυτοί είναι λυσιτελείς μόνον αν αφορούν συγκεκριμένους τύπους προϊόντων που πρέπει να εξαιρεθούν από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Επομένως, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών αφορούν, κατά το μέγιστο, μόνον την εξαίρεση των υποδημάτων «πεζοπορίας» από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Ωστόσο, το σημαντικό στην περίπτωση αυτή είναι ότι τα επίμαχα εν προκειμένω υποδήματα με δερμάτινο επάνω μέρος έχουν τα ίδια ουσιώδη φυσικά χαρακτηριστικά και

προορίζονται για την ίδια χρήση και ότι υφίσταται ανταγωνισμός μεταξύ των υποδημάτων διαφορετικών κατηγοριών, ειδικότερα μεταξύ των υποδημάτων παραπλήσιων κατηγοριών. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πλάνη εκτιμήσεως επειδή συμπεριέλαβαν τα υποδήματα «πεζοπορίας» στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

134 Όσον αφορά τα επιχειρήματα στο πλαίσιο των παρατηρήσεων που υπέβαλε η Footwear Association of Importers and Retail chains κατά τη διοικητική διαδικασία, από τα οποία προκύπτουν «συναφή στοιχεία» για τον εξεταζόμενο λόγο ακυρώσεως (βλ. σκέψη 126 ανωτέρω), πρέπει να τονιστεί ότι, εξαιρουμένων των σχετικών με τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος γενικών ισχυρισμών, τα επιχειρήματα αυτά αφορούν τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την ομαδοποίηση, ανά κωδικό ελέγχου προϊόντος, διαφόρων τύπων υποδημάτων που εμπίπτουν στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά δεν αφορούν το αν ορισμένοι τύποι υποδημάτων με δερμάτινο επάνω μέρος πρέπει να συμπεριληφθούν στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, αλλά το ποια κριτήρια έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την κατάταξη των προϊόντων που περιλαμβάνονται στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος σε κατηγορίες. Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα αυτά είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο της αναλύσεως του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως. Για τους ίδιους λόγους, είναι απορριπτέα ως αλυσιτελή και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν με το υπόμνημα απαντήσεως, προς αμφισβήτηση της εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων σχετικά με την κατάταξη σε κατηγορίες των υποδημάτων που εμπίπτουν στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος (βλ. σκέψη 125 ανωτέρω) σε κατηγορίες.

135 Όσον αφορά τα επιχειρήματα περί χωριστών αλυσίδων παραγωγής για την κατασκευή υποδημάτων τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας, περί μη υπάρξεως κοινοτικής παραγωγής τέτοιου τύπου υποδημάτων και περί δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας, διαπιστώνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν έχουν καθοριστική σημασία. Συγκεκριμένα, αν δεν διαφέρουν τα φυσικά χαρακτηριστικά και η χρήση για την οποία προορίζονται τα συγκεκριμένα προϊόντα, η διαδικασία παραγωγής δεν επηρεάζει, από μόνη της, την αντίληψη του καταναλωτή ούτε, επομένως, την εναλλαξιμότητα διαφόρων τύπων προϊόντων. Το ίδιο ισχύει και για το επιχείρημα ότι δεν υφίσταται κοινοτική παραγωγή υποδημάτων τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας, διότι το καθοριστικό ζήτημα είναι αν τα υποδήματα του συγκεκριμένου τύπου ανταγωνίζονται τα υποδήματα κοινοτικής παραγωγής λόγω των φυσικών χαρακτηριστικών τους, της χρήσεως για την οποία προορίζονται και, επομένως, της αντιλήψεως που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής. Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι ένας τύπος υποδημάτων προστατεύεται από δικαιώματα

ευρεσιτεχνίας δεν αποτελεί ένδειξη όσον αφορά τη θέση του είδους αυτού στον ανταγωνισμό με τα κοινοτικά προϊόντα.

136 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, ότι ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος περιλαμβάνει υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα κατά τα οποία τα υποδήματα αυτά απευθύνονται σε πρόσωπα με ορθοπεδικά προβλήματα και πωλούνται αποκλειστικά σε εξειδικευμένα καταστήματα ενδέχεται να ανατρέψουν την εκτίμηση των κοινοτικών οργάνων όσον αφορά την ένταξη του συγκεκριμένου τύπου υποδημάτων στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Συγκεκριμένα, αν αποδειχθεί ότι τα υποδήματα αυτά χρησιμοποιούνται για τη θεραπεία ορθοπεδικών προβλημάτων και πωλούνται μόνο σε εξειδικευμένα καταστήματα, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν έχουν τα ίδια φυσικά χαρακτηριστικά ούτε προορίζονται για την ίδια χρήση με τα υποδήματα που δεν έχουν τέτοιες ιδιότητες. Επομένως, ο καταναλωτής σχηματίζει οπωσδήποτε διαφορετική αντίληψη σε σχέση με αυτά.

137 Διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να στηρίζει την περιγραφή των χαρακτηριστικών και της χρήσεως του συγκεκριμένου τύπου υποδημάτων. Συγκεκριμένα, ούτε το έγγραφο της Brosmann της 8ης Μαΐου 2006 (βλ. σκέψη 28 ανωτέρω) ούτε οι παρατηρήσεις που υπέβαλε στις 29 Νοεμβρίου 2005 με τηλεομοιοτυπία η Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen, δικαιούχος των εν λόγω δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας, περιέχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν τους σχετικούς ισχυρισμούς. Σημειωτέον, επιπλέον, ότι, όπως προκύπτει από το σημείο 3.2.1.3 του εγγράφου της 8ης Μαΐου 2006 και από το σημείο 3.4 της τηλεομοιοτυπίας της 29ης Νοεμβρίου 2005, ως εξειδικευμένα καταστήματα οι προσφεύγουσες φαίνεται να εννοούν τα λοιπά καταστήματα, εκτός των εκπτωτικών και των μεγάλων καταστημάτων. Τούτο, όμως, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να πωλούνται υποδήματα τεχνολογίας προστατευόμενης από δικαίωμα ευρεσιτεχνίας και σε εξειδικευμένα καταστήματα, δηλαδή σε καταστήματα που πωλούν αποκλειστικά και μόνον υποδήματα. Η εκτίμηση αυτή ενισχύει την άποψη του Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία, παρά τις ιδιότητες των υποδημάτων αυτών, η επιλογή των καταναλωτών κατά πάσα πιθανότητα εξαρτάται μάλλον από προσωπικές προτιμήσεις, παρά από ιατρικής φύσεως περιστάσεις.

138 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

139 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, επικαλούμενες δύο περιστάσεις. Πρώτον, το δείγμα αυτό καταρτίστηκε κατ' ουσίαν από επιχειρήσεις που παράγουν κυρίως STAF, τα οποία, όμως, εξαιρέθηκαν από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος (βλ. σκέψεις 18 και 34 ανωτέρω). Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν διάφορα «ελαττώματα» όσον αφορά τα κριτήρια καταρτίσεως του εν λόγω δείγματος, αναφέροντας ως παράδειγμα το γεγονός ότι η παραγωγή, οι εξαγωγές και οι πωλήσεις πολλών από τις εταιρίες που συνεργάστηκαν χωρίς να περιληφθούν στο δείγμα ήταν κατά πολύ υψηλότερες σε σχέση με τις εταιρίες του δείγματος.

140 Αν και, στην αιτιολογική σκέψη 43 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει ότι η εξαίρεση των STAF δεν είχε «σημαντικές συνέπειες» όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος, εντούτοις τα κοινοτικά όργανα δεν αιτιολόγησαν την εκτίμησή τους αυτή, μολονότι τα προϊόντα αυτά αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αρχικώς αποτέλεσαν αντικείμενο της διαδικασίας ντάμπινγκ. Η σημασία της επισημάνσεως αυτής ενισχύεται αν ληφθεί υπόψη ότι, σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 180 και 181 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η εξαίρεση των STAF έχει σημαντικές συνέπειες όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ. Εν γένει, το δείγμα που καταρτίζεται μόνον από παραγωγούς ενός προϊόντος που δεν αποτελεί αντικείμενο της έρευνας θεωρείται εξ ορισμού μη αντιπροσωπευτικό.

141 Κατά τις προσφεύγουσες, το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από το προτελευταίο εδάφιο της αιτιολογικής σκέψεως 61 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι κυβερνήσεις των εξαγωγικών χωρών μετέσχον στην επιλογή ορισμένων εκ των εταιριών του δείγματος δεν έχει άμεση σημασία όσον αφορά την εκτίμηση της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος, κατά μείζονα λόγο αν ληφθεί υπόψη ότι ο ορισμός του υπό εξέταση

προϊόντος τροποποιήθηκε κατόπιν διαβουλεύσεων με τις κυβερνήσεις αυτές. Από τις διευκρινίσεις που δόθηκαν με το υπόμνημα αντικρούσεως προκύπτει ότι η κατάρτιση του δείγματος έγινε με κριτήρια την κινεζική ιθαγένεια των κυρίων των επιχειρήσεων, καθώς και την ιδιότητα του μέλους του China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts (Κινεζικό εμπορικό επιμελητήριο για τις εισαγωγές και εξαγωγές ελαφρών βιομηχανικών προϊόντων και βιοτεχνικών προϊόντων, στο εξής: CCCLA). Επομένως, το δείγμα δεν καταρτίστηκε κατά τρόπο που να διασφαλίζει την αντιπροσωπευτικότητά του.

142 Εξάλλου, ένδειξη της ελλιπούς αντιπροσωπευτικότητας του εν λόγω δείγματος αποτελεί και το γεγονός ότι σε αυτό περιλαμβάνεται μία μόνον επιχείρηση που αναγνωρίστηκε ως δραστηριοποιούμενη υπό ΚΟΑ και καμία επιχείρηση υποκείμενη σε ΙΜ.

143 Στην αιτιολογική σκέψη 44 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει ότι οι εξαγωγείς του δείγματος αντιπροσωπεύουν το 12 % των κινεζικών εξαγωγών, μετά την εξαίρεση των STAF από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, πράγμα που περιορίζει την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος. Στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι η Brosmann εκπροσωπεί από μόνη της το 10 % των εισαγωγών στην Κοινότητα, είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι το δείγμα περιλαμβάνει τις κατά το δυνατόν αντιπροσωπευτικότερες εξαγωγές. Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε στοιχεία που να στηρίζουν τον ισχυρισμό του ότι οι παραγωγοί του δείγματος αντιπροσωπεύουν το 14 % του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών, περιλαμβανομένων των εξαγωγών των παραγωγών που δεν συνεργάστηκαν.

144 Στοιχειοθετείται έτσι πλημμελής αιτιολόγηση του προσβαλλόμενου κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λόγω παραβάσεως του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού.

145 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

146 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η δειγματοληψία χρησιμοποιείται προκειμένου η έρευνα να περιοριστεί είτε σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση στατιστικά αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, είτε στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

147 Με τη διάταξη αυτή παρέχεται στην Επιτροπή η ευχέρεια να επιλέξει τις εταιρίες που θα περιληφθούν στο δείγμα, μεταξύ των εταιριών που επιθυμούν να μετάσχουν και έχουν προσκομίσει τα απαραίτητα προς τούτο στοιχεία. Επομένως, λόγω της διακριτικής ευχέρειας που το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού παρέχει στην Επιτροπή, ο έλεγχος που ασκεί συναφώς ο κοινοτικός δικαστής αφορά την τήρηση των διαδικαστικών κανόνων, την ουσιαστική ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για την πραγματοποίηση της αμφισβητούμενης επιλογής, το αν συντρέχει πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή αν συντρέχει κατάχρηση εξουσίας.

148 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 60 του προσωρινού κανονισμού και τις αιτιολογικές σκέψεις 44 και 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, κατά την κατάρτιση του δείγματος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, τα κοινοτικά όργανα μερίμνησαν ώστε να διασφαλιστεί, αφενός, η αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος και, αφετέρου, το ότι ορισμένες εταιρίες που πραγματοποιούν πωλήσεις στην κινεζική αγορά θα συμπεριληφθούν στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο εξαγωγών για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

149 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν, λαμβανομένων υπόψη των καταγγελθέντων από τις προσφεύγουσες, οι επιλογές των κοινοτικών οργάνων είναι απόρροια πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως υπό το πρίσμα των δύο αυτών σκοπών.

150 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι οι εταιρίες του δείγματος παράγουν STAF, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι απορριπτέα η αιτίαση περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως.

151 Επίσης απορριπτέα είναι η αιτίαση περί ελλιπούς αιτιολογίας, δεδομένου ότι τα κοινοτικά όργανα εξέθεσαν τις συνέπειες της εξαιρέσεως των STAF από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

152 Όσον αφορά το ποσοστό των εξαγωγών του δείγματος, πρέπει να τονιστεί ότι οι προσφεύγουσες και το Συμβούλιο συμφωνούν ότι οι πωλήσεις που είχαν πραγματοποιήσει οι αρχικώς επιλεγείσες για το δείγμα εταιρίες αντιστοιχούσαν στο 25 % των εξαγωγών και στο 42 % των εγχώριων πωλήσεων όλων των Κινέζων παραγωγών του υπό εξέταση προϊόντος οι οποίοι συνεργάστηκαν στην έρευνα. Οι διάδικοι συμφωνούν επίσης ότι, αφού αποφασίστηκε να μη ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε ένας Κινέζος παραγωγός, ο οποίος δεν απάντησε στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, και πέντε άλλες εταιρίες που δεν συνεργάστηκαν, η αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος μειώθηκε στο 16,5 % των εξαγωγών όλων των συνεργασθέντων Κινέζων παραγωγών, ποσοστό το οποίο μειώθηκε περαιτέρω στο 12,5 % μετά την εξαίρεση των STAF από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

153 Όσον αφορά την αιτίαση περί ελλιπούς αιτιολογίας, το Συμβούλιο διευκρίνισε, με την αιτιολογική σκέψη 44 του προσβαλλόμενου κανονισμού, πώς το προαναφερθέν ποσοστό αρκεί για τη διασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος. Επομένως, το Συμβούλιο αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την εκτίμησή του σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος.

154 Όσον αφορά τις αιτιάσεις περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, κατά το χρονικό σημείο καταρτίσεως του δείγματος, δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί ο αριθμός των επιχειρήσεων που θα αρνούνταν στη συνέχεια να συνεργαστούν, δεδομένου μάλιστα ότι, σύμφωνα με τα έως τότε υποβληθέντα στην Επιτροπή έγγραφα, οι εν λόγω επιχειρήσεις δήλωναν το αντίθετο. Το ίδιο ισχύει και για τις εταιρίες των οποίων έγιναν δεκτές οι αιτήσεις αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ, δεδομένου ότι η εξέταση των αιτήσεων αυτών διενεργήθηκε μετά την κατάρτιση του δείγματος.

155 Δεύτερον, ανεξαρτήτως του αν ήταν δυνατόν να συμπεριληφθούν άλλες εταιρίες στο δείγμα, μετά τη διαπίστωση ότι ορισμένοι από τους μετέχοντες δεν είχαν την πρόθεση να συνεργαστούν, το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που εξακολουθούσαν να περιλαμβάνονται στο δείγμα αντιπροσώπευαν το 12,5 % των κινεζικών εξαγωγών προς την Κοινότητα αρκεί για να χαρακτηριστεί το δείγμα ως αντιπροσωπευτικό.

156 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να συμπεριλάβει άλλες επιχειρήσεις στο δείγμα και, επομένως, η συναφής άρνησή της δεν συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθώς και του άρθρου 253 ΕΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

157 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι, για την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, στηρίχθηκαν σε «μη αντιπροσωπευτικά και μη αξιόπιστα» στοιχεία. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι στο δείγμα των κοινοτικών παραγωγών περιλαμβάνονται δέκα μόνον εταιρίες, οι οποίες αντιπροσωπεύουν μόλις το 0,1 % των παραγωγών και το 4,2 % της κοινοτικής παραγωγής. Επιπλέον, οι παραγωγοί του δείγματος δεν προσκόμισαν στοιχεία που να καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος ούτε τους ζητήθηκε να προσκομίσουν τέτοια στοιχεία. Η στάση αυτή των κοινοτικών οργάνων συνιστά αυθαιρεσία και παραβιάζει το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού. Η συγκέντρωση μακροοικονομικών στοιχείων σχετικά με τη ζημία πριν την έναρξη της διαδικασίας συνεπάγεται ότι τα στοιχεία αυτά δεν έχουν ελεγχθεί επαρκώς, ότι δεν έχει τεθεί υπόψη των ενδιαφερομένων μη εμπιστευτική μορφή των στοιχείων αυτών και ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής έναντι των Κινέζων παραγωγών προκαλεί σε βάρος τους δυσμενείς διακρίσεις σε σχέση με τους κοινοτικούς, δεδομένου ότι οι πρώτοι δεν είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση αναγνωρίσεως της ιδιότητας της επιχειρήσεως που δραστηριοποιείται υπό ΚΟΑ/ΙΜ πριν την έναρξη της διαδικασίας, ώστε η Επιτροπή να διαθέτει περισσότερο χρόνο για την εξέτασή τους.

158 Λόγω της μη δημοσιοποιήσεως των επωνυμιών των εταιριών του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών, οι προσφεύγουσες δεν είχαν τη δυνατότητα να εντοπίσουν στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητές τους και να διενεργήσουν ανεξάρτητο έλεγχο της αντιπροσωπευτικότητας του δείγματος. Επομένως, έχουν προσβληθεί τα δικαιώματά τους άμυνας, κατά παράβαση της σχετικής νομολογίας.

159 Όσον αφορά την αξιοπιστία των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκαν τα κοινοτικά όργανα, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, υπέβαλαν στην Επιτροπή στοιχεία από δημόσιες πηγές, τα οποία αποδεικνύουν ότι ορισμένοι από τους μεγαλύτερους Ιταλούς παραγωγούς, οι οποίοι μάλλον περιλαμβάνονται στο δείγμα των κοινοτικών παραγωγών ή των καταγγελλόντων (πράγμα που το Συμβούλιο δεν διαψεύδει), είχαν υποβάλει στο εν λόγω κοινοτικό όργανο ψευδή ή παραποιημένα στοιχεία. Τα εσφαλμένα στοιχεία αφορούσαν την απασχόληση, τις επενδύσεις, τον κύκλο εργασιών, τις πωλήσεις και τον τόπο εγκαταστάσεως, δεδομένου ότι ορισμένες εταιρίες είχαν μεταφέρει τις μονάδες παραγωγής τους σε τρίτες χώρες. Η Επιτροπή έπρεπε να ελέγξει τα στοιχεία αυτά διεξοδικότερα. Δεδομένου ότι, κατά τις προσφεύγουσες, δύο ιταλικές εταιρίες που υπέβαλαν ψευδή ή παραποιημένα στοιχεία αντιπροσωπεύουν περίπου το 10,4 % των πωλήσεων και το 7,5 % της κοινοτικής παραγωγής, οι επιπτώσεις των ως άνω καταγγελλομένων είναι σημαντικές καθώς επηρεάζουν θεμελιωδώς τα αποτελέσματα της έρευνας, ανεξαρτήτως του αν οι εταιρίες αυτές περιλαμβάνονται στο δείγμα. Συγκεκριμένα, κατά την αιτιολογική σκέψη 175 του προσωρινού κανονισμού, οι μακροοικονομικοί δείκτες αξιολογήθηκαν στο επίπεδο της κοινοτικής βιομηχανίας συνολικά, ενώ οι μικροοικονομικοί δείκτες αξιολογήθηκαν στο επίπεδο των παραγωγών του δείγματος. Επομένως, ακόμη και αν οι εταιρίες αυτές δεν περιλαμβάνονταν στο δείγμα των κοινοτικών παραγωγών, η Επιτροπή θα χρησιμοποιούσε υποβληθέντα από αυτές στοιχεία προκειμένου να διαπιστώσει τις μακροοικονομικές συνέπειες της ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία.

160 Πάντως τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη τους τα στοιχεία αυτά κατά τον υπολογισμό της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, πράγμα που συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω). Εν πάση περιπτώσει, ελλείψει οποιασδήποτε συναφούς εξηγήσεως στον προσβαλλόμενο κανονισμό, παραβιάζεται η υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά καθοριστική πτυχή της έρευνας.

161 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη CEC, αντικρούει τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

162 Ο έκτος λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε δύο σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν εξέτασαν αν οι περιλαμβανόμενες στο δείγμα των κοινοτικών παραγωγών επιχειρήσεις είναι αντιπροσωπευτικές της κοινοτικής βιομηχανίας. Στο πλαίσιο αυτό, προβάλλουν επίσης ότι δεν τέθηκαν υπόψη τους όλα τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσαν να ελέγξουν την αντιπροσωπευτικότητα των επιχειρήσεων αυτών. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, για την εκτίμηση των μακροοικονομικών και μικροοικονομικών δεικτών όσον αφορά τη ζημία που υπέστη κοινοτική βιομηχανία, τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν σε μη αξιόπιστα στοιχεία.

163 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 65 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή κατάρτισε δείγμα δέκα παραγωγών βάσει του όγκου της παραγωγής τους και του τόπου όπου αυτοί είναι εγκατεστημένοι (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω). Κατά την ίδια αιτιολογική σκέψη, σκοπός των κριτηρίων αυτών είναι να ληφθεί υπόψη όχι μόνον το μέγεθος και η σημασία των διαφόρων παραγωγών, αλλά και η γεωγραφική κατανομή της κοινοτικής βιομηχανίας. Για τον λόγο αυτόν, στο δείγμα συμπεριλήφθηκαν, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 του προσωρινού κανονισμού, εταιρίες εγκατεστημένες σε πέντε κράτη μέλη.

164 Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι το έντυπο της καταγγελίας και τα ερωτηματολόγια για τη δειγματοληψία που εστάλησαν στους 814 παραγωγούς εξ ονόματος των οποίων υποβλήθηκε η καταγγελία (βλ. σκέψη 108 ανωτέρω) περιείχαν στοιχεία σχετικά με την παραγωγή και τις ενδοκοινοτικές πωλήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας, καθώς και την παραγωγή του κάθε καταγγέλλοντος παραγωγού κατά τα έτη 2003 και 2004. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή ήταν σε θέση να αξιολογήσει το μέγεθος και τη δυνατότητα παραγωγής της κάθε καταγγέλλουσας εταιρίας και, βεβαίως, τον τόπο εγκαταστάσεώς της. Επομένως, η Επιτροπή διέθετε τα στοιχεία που ήταν απαραίτητα για την κατάρτιση του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών

βάσει των κριτηρίων αυτών, τα οποία ήταν, σύμφωνα με την εκτίμηση της Επιτροπής, τα πλέον πρόσφορα. Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τον πρόσφορο χαρακτήρα των κριτηρίων αυτών και, ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι τα σχετικά με την κατάρτιση του δείγματος επιχειρήματά τους είναι συναφώς απορριπτέα.

165 Όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι είχαν πρόσβαση σε στοιχεία σχετικά με την παραγωγή όλων των εταιριών του δείγματος, καθώς και σε μη εμπιστευτική μορφή των απαντήσεων που είχαν δώσει οι εταιρίες αυτές στο σχετικό με τη ζημία ερωτηματολόγιο. Η επωνυμία των εταιριών του δείγματος δεν αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την εκτίμηση της αντιπροσωπευτικότητάς του. Ωστόσο, τούτο ισχύει μόνον αν τα προσκομισθέντα από τις συγκεκριμένες εταιρίες στοιχεία ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προσφεύγουσες έπρεπε να ζητήσουν πρόσβαση στις πληροφορίες βάσει των οποίων η Επιτροπή έκρινε αξιόπιστα τα στοιχεία που είχαν προσκομίσει οι περιλαμβανόμενες στο δείγμα κοινοτικές επιχειρήσεις. Για την πρόσβαση αυτή δεν ήταν απαραίτητη η δημοσιοποίηση των επωνυμιών των εν λόγω εταιριών. Πάντως, οι προσφεύγουσες δεν φαίνεται να ζήτησαν πρόσβαση στα στοιχεία αυτά, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία τους περί προσβολής των δικαιωμάτων τους άμυνας.

166 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του έκτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει, καταρχάς, να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο, επικαλούμενο το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες απλώς παραπέμπουν στα συνημμένα στα δικόγραφά τους έγγραφα. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγουσες δεν αρκέστηκαν σε απλή παραπομπή στα υπ' αριθ. Α 33 και Α 34 συνημμένα του δικογράφου της προσφυγής, αλλά ανέπτυξαν συνοπτικά τα κύρια σημεία τους, διατυπώνοντας συγκεκριμένες αιτιάσεις κατά της εκτιμήσεως των κοινοτικών οργάνων. Πάντως, ο Κανονισμός Διαδικασίας δεν απαγορεύει οι αιτιάσεις αυτές να στηρίζονται σε λεπτομερέστερα έγγραφα που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία.

167 Όσον αφορά την ουσία των επιχειρημάτων των προσφευγουσών, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι τα στοιχεία που αυτές υπέβαλαν στην Επιτροπή με τα υπομνήματά τους της 17ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 2006 έχουν αντληθεί, κατ' ουσίαν, από τον Τύπο και αφορούν παραβάσεις των κοινοτικών παραγωγών υποδημάτων, όπως απάτες τις οποίες διέπραξαν σε εθνικό επίπεδο, προκειμένου να καρπωθούν επιδοτήσεις ή παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

168 Συναφώς, από το γεγονός ότι μια επιχείρηση έχει διαπράξει απάτες σε εθνικό επίπεδο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η επιχείρηση αυτή δεν συνεργάζεται σε έρευνα αντιντάμπινγκ της Επιτροπής και ότι έχει προσκομίσει, στο πλαίσιο αυτό, ανακριβή στοιχεία. Διαπιστώνεται ότι, ακόμη και αν οι επιχειρήσεις για τις οποίες κάνουν λόγο οι προσφεύγουσες έχουν όντως διαπράξει απάτες σε εθνικό επίπεδο, τα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι επιχειρήσεις αυτές στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ δεν καθίστανται, εκ του λόγου αυτού και μόνον, αναξιόπιστα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά δεν έχουν σχέση με τις προαναφερθείσες απάτες. Όσον αφορά τα στοιχεία που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες κατά τη διοικητική διαδικασία, σχετικά με την απάνθρωπη μεταχείριση των εργατών και την παιδική εργασία, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι είναι μάλλον απίθανο τα γεγονότα αυτά να σχετίζονται με τα στοιχεία που οι συγκεκριμένες κοινοτικές εταιρίες έχουν ενδεχομένως προσκομίσει στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας.

169 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, ακόμη, ότι η ιταλική επιχείρηση παραγωγής υποδημάτων La Nuova Adelchi προσκόμισε ανακριβή στοιχεία σχετικά με τον κύκλο εργασιών της και τις πωλήσεις της. Προβάλλουν, συναφώς, με τα υπομνήματά τους της 17ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 2006, το γεγονός ότι ο μοναδικός διαχειριστής της εταιρίας La Nuova Adelchi είχε καταδικαστεί πρωτοδίκως στην Ιταλία για μη νόμιμη τήρηση λογαριασμών. Προς στήριξη τους ισχυρισμού αυτού, επικαλούνται, με τα υπομνήματά τους της 17ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 2006, την απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2005, C-387/02, C-391/02 και C-403/02, Berlusconi κ.λπ. (Συλλογή 2005, σ. I-3565). Ωστόσο, από τη σκέψη 29 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά αφορούσαν τα έτη 1992 και 1993, και, συνεπώς, διάστημα προγενέστερο του ερευνώμενου. Τυχόν παρατυπίες στους λογαριασμούς του 1992 και του 1993 δεν καθιστούν αναξιόπιστα τα στοιχεία που έχουν προσκομιστεί στο πλαίσιο της επίμαχης έρευνας.

170 Όσον αφορά τα λοιπά περιστατικά που οι προσφεύγουσες καταλογίζουν σε ορισμένους κοινοτικούς παραγωγούς υποδημάτων, επισημαίνονται τα ακόλουθα. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 175 έως 185 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή εξέτασε τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία από μακροοικονομικής απόψεως, βάσει στοιχείων σχετικών με την παραγωγή, τις πωλήσεις, τα μερίδια αγοράς, την απασχόληση, την παραγωγικότητα, την ανάπτυξη, το μέγεθος των περιθωρίων ντάμπινγκ και την ανάκαμψη από τις επιπτώσεις παλαιότερων περιπτώσεων ντάμπινγκ. Τα στοιχεία αυτά αφορούσαν το σύνολο της κοινοτικής βιομηχανίας (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω). Εν συνεχεία, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρξε μείωση της παραγωγής, των μεριδίων αγοράς, της απασχολήσεως και, συνεπώς, της ανάπτυξης από το 2001 έως

το τέλος του ερευνηθέντος διαστήματος. Όσον αφορά τους σχετικούς με τους παραγωγούς του δείγματος μικροοικονομικούς δείκτες, η Επιτροπή διαπίστωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 186 έως 196 του προσωρινού κανονισμού, ότι, από το 2001 έως το τέλος του ερευνηθέντος διαστήματος, η παραγωγή, οι πωλήσεις, οι τιμές πωλήσεως, οι ταμειακές ροές, η κερδοφορία, η απόδοση των επενδύσεων, η δυνατότητα συγκέντρωσης κεφαλαίων για την πραγματοποίηση επενδύσεων και η απασχόληση μειώθηκαν σημαντικά.

171 Όσον αφορά τις τελικές διαπιστώσεις σχετικά με τους μακροοικονομικούς δείκτες της ζημίας, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 186 έως 198 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τις διαπιστώσεις της Επιτροπής περί μειώσεως της παραγωγής, των πωλήσεων, των μεριδίων αγοράς, της απασχολήσεως, της παραγωγικότητας, της ανάπτυξης και της δυνατότητας ανακάμψεως από τις επιπτώσεις παλαιότερων περιπτώσεων ντάμπινγκ. Όσον αφορά τους μικροοικονομικούς δείκτες, το Συμβούλιο, με τις αιτιολογικές σκέψεις 199 έως 206 του προσβαλλόμενου κανονισμού, επιβεβαίωσε και τις εκτιμήσεις της Επιτροπής όσον αφορά τη μείωση των τιμών πωλήσεως, των ταμειακών ροών, της κερδοφορίας και της αποδοτικότητας των επενδύσεων, καθώς και της δυνατότητας συγκέντρωσης κεφαλαίων για την πραγματοποίηση επενδύσεων.

172 Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, το Συμβούλιο επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 214 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, σε μακροοικονομικό επίπεδο η ζημία συνίσταται κυρίως σε μείωση των πωλήσεων και σε απώλεια μεριδίων αγοράς, η οποία είχε αρνητικές συνέπειες για την παραγωγή και την απασχόληση. Από μικροοικονομικής απόψεως, το Συμβούλιο διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 200 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι οι εταιρίες του δείγματος πραγματοποίησαν ελάχιστα κέρδη κατά το ερευνηθέν διάστημα και δεν μπορούσαν να μειώσουν περαιτέρω τις τιμές τους χωρίς να καταγράψουν ζημίες.

173 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών ότι δύο ιταλικές εταιρίες προσκόμισαν παραποιημένα στοιχεία μπορούν να θεωρηθούν λυσιτελείς μόνον εφόσον καθιστούν αναξιόπιστους τους δείκτες που έλαβε υπόψη του το Συμβούλιο προκειμένου να διαπιστώσει την ύπαρξη ζημίας.

174 Συναφώς, πρώτον, οι προσφεύγουσες κάνουν λόγο για εικονικές απολύσεις στις οποίες προέβησαν δύο ιταλικές εταιρίες, προκειμένου να επαναπροσλάβουν τους απολυθέντες και να επωφεληθούν από τις ενισχύσεις που χορηγεί το κράτος για την πρόσληψη ανέργων. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι οι εικονικές απολύσεις ανέρχονται σε 3 100. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι απολύσεις δεν αποτελούν ένδειξη της δυσχερούς θέσεως των εν λόγω εταιριών, αλλά της προθέσεώς τους να εισπράξουν με δόλιο τρόπο κρατικές ενισχύσεις, διαπιστώνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 192 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο κάνει λόγο για απώλεια πλέον των 27 000 θέσεων εργασίας από το 2001. Επομένως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι 3 100 από τις απολύσεις αυτές ήταν καταχρηστικές, είναι ορθή η διαπίστωση του Συμβουλίου σχετικά με σημαντική μείωση της απασχόλησης σε μακροοικονομικό επίπεδο. Πρέπει ακόμη να επισημανθεί ότι, από μικροοικονομικής απόψεως, το Συμβούλιο δεν στήριξε την περί ζημίας διαπίστωσή του σε στοιχεία σχετικά με την απασχόληση.

175 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες κάνουν λόγο για μετατόπιση της κοινοτικής παραγωγής σε τρίτες χώρες, σε συνδυασμό με δόλιες ενέργειες, οι οποίες αποσκοπούσαν στο να θεωρούνται τα παραγόμενα προϊόντα ιταλικής καταγωγής. Πάντως, αν υποτεθεί ότι τα κοινοτικά όργανα υπήρξαν θύματα της πρακτικής αυτής, υπό την έννοια ότι συμπεριέλαβαν, στα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγή της κοινοτικής βιομηχανίας, ποσότητες προϊόντων που έχουν παραχθεί στην αλλοδαπή, τότε, στην πραγματικότητα, η πτώση της κοινοτικής παραγωγής είναι ακόμη μεγαλύτερη σε σχέση με τη διαπιστωθείσα στον προσωρινό κανονισμό και στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Οι καταγγελίες των προσφευγουσών, ακόμη και αν ευσταθούν, δεν αναιρούν την εκτίμηση του Συμβουλίου σχετικά με τη ζημία που υπέστη η κοινοτική παραγωγή.

176 Τρίτον, οι προσφεύγουσες κάνουν λόγο για απάτες τις οποίες φέρεται να έχει διαπράξει μία από τις δύο ιταλικές επιχειρήσεις και οι οποίες συνίστανται στην είσπραξη κρατικών ενισχύσεων με σκοπό την αγορά νέων μηχανημάτων, τα οποία, όμως, εγκαταστάθηκαν στην Αλβανία. Πάντως, ο ισχυρισμός αυτός, εφόσον ευσταθεί, οδηγεί σε αρνητικά συμπεράσματα για το πραγματικό ύψος των επενδύσεων στην κοινοτική αγορά και επιβεβαιώνει τις σχετικές διαπιστώσεις του Συμβουλίου.

177 Επομένως, οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών δεν είναι ικανοί να ανατρέψουν τις διαπιστώσεις στις οποίες κατέληξε το Συμβούλιο από μακροοικονομικής απόψεως.

178 Από μικροοικονομικής απόψεως, επισημαίνεται, εν πάση περιπτώσει, ότι, ναι μεν οι δύο συγκεκριμένες ιταλικές εταιρίες περιλαμβάνονται στο δείγμα και έχουν συμπεριλάβει στις ενδοκοινοτικές πωλήσεις τους πωλήσεις υποδημάτων κατασκευασθέντων σε τρίτες χώρες, πράγμα που έχει επηρεάσει ενδεχομένως τον υπολογισμό της μέσης τιμής ανά ζεύγος σε 18,2 ευρώ, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 199 του προσβαλλόμενου κανονισμού, εντούτοις, για τους λόγους που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 200 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το κριτήριο της τιμής μέσης τιμής πωλήσεως δεν αποτελεί από μόνο του καθοριστικό παράγοντα.

179 Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 200 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα υποδήματα παράγονται κατόπιν παραγγελίας και επομένως οι νέες παραγγελίες κατά κανόνα γίνονται δεκτές μόνον εφόσον η αντίστοιχη τιμή εξασφαλίζει τουλάχιστον την εξισορρόπηση δαπανών και εσόδων. Επομένως, ακόμη και αν η μέση τιμή πωλήσεως της κοινοτικής βιομηχανίας δεν έχει καθοριστεί με απόλυτη ακρίβεια και, στην πραγματικότητα, είναι υψηλότερη, τούτο δεν αρκεί για την ανατροπή των διαπιστώσεων σχετικά με τις ταμειακές ροές, την κερδοφορία, την απόδοση των επενδύσεων, την ικανότητα συγκεντρώσεως κεφαλαίων για την πραγματοποίηση επενδύσεων, ενδείξεις οι οποίες μαρτυρούν σημαντική επιδείνωση της καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας.

180 Όσον αφορά την αιτίαση περί ελλιπούς αιτιολογίας, επισημαίνεται ότι δεν απαιτείται η αιτιολογία των κανονισμών να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα και περίπλοκα, που αποτελούν το αντικείμενό τους, όταν οι κανονισμοί αυτοί αποτελούν μέρος ενός συστήματος μέτρων. Αρκεί, συναφώς, η συλλογιστική των κοινοτικών οργάνων στους κανονισμούς να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-3939, σκέψεις 357 και 358).

181 Σημειωτέον, εξάλλου, ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν θέση επί όλων των στοιχείων και των επιχειρημάτων που επικαλούνται οι ενδιαφερόμενοι ενώπιόν τους, αλλ' αρκεί να εκθέτουν τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της αποφάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2007, C-404/04 P, Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 30).

182 Πάντως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το Συμβούλιο εξέθεσε με σαφήνεια, στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι, τόσο από μικροοικονομικής όσο και από μακροοικονομικής απόψεως, η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία λόγω των εισαγωγών από την Κίνα. Επομένως, από την άποψη αυτή, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι επαρκώς αιτιολογημένος κατά νόμο.

183 Κατά συνέπεια, ο έκτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

184 Κατά τις προσφεύγουσες, πρέπει να εξεταστεί αν υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία το 2004. Τούτο δεν συμβαίνει, διότι συντρέχουν άλλοι βλαπτικοί παράγοντες, όπως τα αρνητικά εξαγωγικά αποτελέσματα της κοινοτικής βιομηχανίας, η αύξηση των εισαγωγών από άλλες χώρες, εκτός της Κίνας και του Βιετνάμ, και η κατάργηση των ποσοτικών ποσοστώσεων την 1η Ιανουαρίου 2005 (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω).

185 Εν προκειμένω, η μέτρια οικονομική κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας οφείλεται σε επιδείνωση των εξαγωγικών αποτελεσμάτων της, πράγμα που επιβεβαιώνει την έλλειψη ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής παραγωγής. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον οι κοινοτικοί παραγωγοί δεν είναι σε θέση να αυξήσουν σημαντικά τις τιμές τους ή να αυξήσουν την κερδοφορία του τομέα σε επίπεδα υψηλότερα του 2004, που είναι το κρίσιμο έτος για να καθοριστεί ποιο είναι το κατάλληλο για την εξάλειψη της ζημίας ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ. Τούτο εξηγεί επίσης τη μείωση των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών στην κοινοτική αγορά, καθώς και τη μετατόπιση της παραγωγής προς τρίτες χώρες. Εξάλλου, όπως προκύπτει από

παλαιότερες έρευνες αντιντάμπινγκ, η κερδοφορία της κοινοτικής βιομηχανίας το 2004 και κατά το ερευνηθέν διάστημα δεν έχει μειωθεί κατά πολύ σε σχέση με την κερδοφορία των δεκαπέντε τελευταίων ετών.

186 Κατά συνέπεια, η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία οφείλεται, κατ' ουσίαν, στις μη ανταγωνιστικές τιμές των αντίστοιχων κοινοτικών προϊόντων. Επομένως, ακόμη και αν ευσταθεί, σε ορισμένο βαθμό, η άποψη ότι η σημαντική ζημία δεν οφείλεται στα εξαγωγικά αποτελέσματα της κοινοτικής βιομηχανίας, δεν λαμβάνεται, πάντως, υπόψη ότι η προκληθείσα σημαντική ζημία δεν οφείλεται στις εισαγωγές που φέρεται να αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ εν προκειμένω.

187 Η ανάλυση που περιλαμβάνεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, με την οποία επιχειρείται η ανατροπή του συμπεράσματος αυτού, στηρίζεται στις προδήλως εσφαλμένες εκτιμήσεις που παρατίθενται στην αιτιολογική σκέψη 229 αυτού. Συγκεκριμένα, πρώτον, η εκτίμηση ότι καμία από τις απαριθμούμενες στην αιτιολογική σκέψη 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού τρίτες χώρες δεν αύξησε σημαντικά το μερίδιο αγοράς της κατά το εξετασθέν διάστημα προσκρούει στο γεγονός ότι δύο χώρες με σημαντικά μερίδια αγοράς διπλασίασαν τα μερίδια αυτά και ότι δύο άλλες αύξησαν τα μερίδιά τους κατά 50 % και κατά 30 % αντιστοίχως. Δεύτερον, το μερίδιο αγοράς όλων των απαριθμούμενων στην αιτιολογική σκέψη 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού χωρών είναι συγκρίσιμο προς το μερίδιο αγοράς των χωρών κατά των οποίων στρέφονται τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ και, μολονότι το μερίδιο αυτό δεν είναι αντίστοιχο του μεριδίου της Κίνας, είναι, πάντως, μεγαλύτερο από του Βιετνάμ. Τρίτον, τρεις τρίτες χώρες μείωσαν τις τιμές τους κατά 22 % τουλάχιστον και μια τέταρτη τις μείωσε κατά 20 %. Τέταρτον, η μείωση των τιμών των κινεζικών προϊόντων εξηγείται από την κατάργηση των ποσοτικών ποσοστώσεων επί των εισαγωγών υποδημάτων από την Κίνα, γεγονός που είχε ως συνέπεια την αύξηση των εισαγωγών υποδημάτων με χαμηλή τιμή και, επομένως, τη διαφοροποίηση της κατανομής των προϊόντων.

188 Οι απαριθμούμενες στις σκέψεις 227 επ. του προσβαλλόμενου κανονισμού περιστάσεις οδηγούν μάλλον στο συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές από τρίτες χώρες (εκτός της Κίνας και του Βιετνάμ) συνέβαλαν ουσιωδώς στη ζημία της κοινοτικής βιομηχανίας. Εξάλλου, τα κοινοτικά όργανα υποβάθμισαν τεχνηέντως τις επιπτώσεις της άρσεως των ποσοστώσεων στην κοινοτική βιομηχανία, ιδίως όσον αφορά τη

μείωση της μέσης τιμής μονάδος, την αύξηση των εισαγωγών και τη μεταβολή στην κατανομή των προϊόντων. Οι προσφεύγουσες τονίζουν, συναφώς, ότι το ερευνηθέν διάστημα καλύπτει τρεις μόνο μήνες μετά την κατάργηση των ποσοστώσεων (από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου 2005). Το διάστημα, όμως, αυτό είναι πολύ σύντομο για να εξαχθούν συμπεράσματα για μια τόσο σημαντική μεταβολή, κατόπιν της οποίας η σταθεροποίηση της αγοράς απαιτεί μεγάλο χρονικό διάστημα. Επομένως, είναι εσφαλμένη η διαπίστωση των κοινοτικών οργάνων ότι η κατάργηση των ποσοστώσεων δεν προκάλεσε σημαντικές στρεβλώσεις ή ότι απλώς επιδείνωσε τις συνέπειες των εισαγωγών ντάμπινγκ.

189 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

190 Επισημαίνεται ότι, κατά τον προσδιορισμό της ζημίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που προτίθενται να λάβουν υπόψη οφείλεται όντως σε εισαγωγές ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που προκύπτει από άλλους παράγοντες και ιδίως τη ζημία που οφείλεται σε ίδιες ενέργειες των κοινοτικών παραγωγών (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-3813, σκέψη 16).

191 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, εξετάζοντας, αφενός, τις συνέπειες των εισαγωγών ντάμπινγκ και, αφετέρου, τις συνέπειες άλλων παραμέτρων, όπως είναι τα εξαγωγικά αποτελέσματα της κοινοτικής βιομηχανίας, οι εισαγωγές από τρίτες χώρες, οι διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών, ο μη εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων των παραγωγών που υπέβαλαν την καταγγελία και η μετατόπιση της παραγωγής από την κοινοτική βιομηχανία.

192 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλούν οι προσφεύγουσες από τα αρνητικά εξαγωγικά αποτελέσματα της κοινοτικής βιομηχανίας, επισημαίνεται ότι, όπως αναφέρει το Συμβούλιο στην αιτιολογική σκέψη 224 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει τους δείκτες βάσει των οποίων διαπιστώθηκε η ζημία, όπως είναι ο όγκος των πωλήσεων, τα μερίδια αγοράς και η συμπίεση των τιμών. Συγκεκριμένα, οι δείκτες αυτοί διαμορφώθηκαν με βάση το ύψος των πωλήσεων εντός της Κοινότητας. Επιπλέον, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 187 και 189 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η μείωση των μεριδίων αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας στην εγχώρια αγορά είχε ως συνέπεια την ανάλογη μείωση της παραγωγής. Επομένως, ορθώς το Συμβούλιο διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 224 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η κοινοτική παραγωγή προορίζεται ως επί το πλείστον για την κοινοτική αγορά και, επομένως, τα εξαγωγικά αποτελέσματα δεν είναι πιθανό να έχουν προκαλέσει σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία.

193 Όσον αφορά τα επιχειρήματα σχετικά με τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, διαπιστώνεται ότι το μερίδιο αγοράς όλων των χωρών για τις οποίες γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού ανερχόταν σε 33,8 % κατά το ερευνηθέν διάστημα έναντι 24,4 % το 2001. Στο πλαίσιο αυτό, διαπιστώνεται, επίσης, ότι δύο χώρες, το Μακάο και η Βραζιλία, διπλασίασαν τα μερίδιά τους αγοράς κατά το εξετασθέν διάστημα (από τον Ιανουάριο του 2001 έως τον Απρίλιο του 2005), από 1,2 % σε 2,4 % και 2,5 % αντιστοίχως, ενώ το μερίδιο αγοράς της Ινδίας αυξήθηκε από 3,6 % το 2001 σε 5,7 % κατά το ερευνηθέν διάστημα.

194 Επιπλέον, σύμφωνα με τον δεύτερο πίνακα της αιτιολογικής σκέψεως 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι τιμές των εισαχθέντων από τις χώρες αυτές προϊόντων, εκτός της Ρουμανίας, μειώθηκαν κατά 10 % (Ινδία) έως 25 % (Βραζιλία) και κυμαίνονται μεταξύ 8,7 ευρώ (Ινδονησία με μερίδιο αγοράς 2 %) και 14,9 ευρώ (Ρουμανία με μερίδιο αγοράς 6,9 %).

195 Υπενθυμίζεται, ακόμη, ότι, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 162, 168 και 170 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών από την Κίνα και το Βιετνάμ αυξήθηκε από 9,3 % το 2001 σε 23,2 % κατά το ερευνηθέν διάστημα. Επιπλέον, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 170 και 199 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η μέση τιμή των υποδημάτων που εισήχθησαν από την Κίνα και το Βιετνάμ κατά το ερευνηθέν διάστημα ήταν 8,5 ευρώ ανά ζεύγος έναντι 18,2 ευρώ ανά ζεύγος που είναι

η μέση τιμή των παραγόμενων στην Κοινότητα υποδημάτων και 12,21 ευρώ ανά ζεύγος που είναι η μέση σταθμισμένη τιμή των υποδημάτων που εισάγονται από τρίτες χώρες. Η τελευταία αυτή τιμή υπολογίστηκε βάσει των μέσων τιμών που παρατίθενται στον δεύτερο πίνακα της αιτιολογικής σκέψεως 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού, οι οποίες έχουν σταθμιστεί ανάλογα με τα μερίδια αγοράς που παρατίθενται στον πρώτο πίνακα της ίδιας αιτιολογικής σκέψεως.

196 Από τα προπαρατεθέντα στοιχεία προκύπτει ότι, αν και οι τρίτες χώρες συνολικά κατέχουν σημαντικό μερίδιο αγοράς, το συνολικό μερίδιο αγοράς της Κίνας και του Βιετνάμ αντιστοιχεί στο 72 % περίπου του μεριδίου αγοράς των τρίτων χωρών που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 227 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται επιπλέον ότι η μέση τιμή εισαγωγής των προερχόμενων από την Κίνα και το Βιετνάμ υποδημάτων είναι κατά 30,4 % χαμηλότερη από τη μέση τιμή εισαγωγής των υποδημάτων από άλλες τρίτες χώρες. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι συνέπειες των εισαγωγών από άλλες τρίτες χώρες δεν αναιρούν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

197 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ορισμένες τρίτες χώρες αύξησαν σημαντικά τα μερίδιά τους αγοράς κατά το εξετασθέν διάστημα, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που παρατίθενται στις σκέψεις 193 έως 196 ανωτέρω, η εξέλιξη αυτή έχει ληφθεί δεόντως υπόψη.

198 Όσον αφορά τις συνέπειες της καταργήσεως των ποσοστώσεων (βλ. σκέψη 188 ανωτέρω), επισημαίνεται ότι η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν συνιστά κύρωση για παλαιότερη συμπεριφορά, αλλά μέτρο άμυνας και προστασίας από τον αθέμιτο ανταγωνισμό ο οποίος προκύπτει από την πρακτική του ντάμπινγκ. Επομένως, για να είναι δυνατόν να καθορισθούν οι κατάλληλοι δασμοί αντιντάμπινγκ προς προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από την πρακτική του ντάμπινγκ, είναι απαραίτητο να διεξαχθεί η έρευνα με βάση τις πλέον πρόσφατες, κατά το δυνατόν, πληροφορίες (προπαρατεθείσα απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, σκέψεις 91 και 92, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Νοεμβρίου 2006, Τ-138/02, Nanjing Metalink κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-4347, σκέψη 60).

199 Επομένως, τα κοινοτικά όργανα, όταν διαπιστώνουν αύξηση των εισαγωγών ενός προϊόντος μετά την κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών που ίσχυαν έως τότε για το προϊόν αυτό, μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους την αύξηση αυτή κατά την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

200 Τέλος, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 162, 168 έως 170, 187 έως 206 και 216 έως 240 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα συνεκτίμησαν διάφορους παράγοντες, σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια, οι οποίοι αφορούσαν όχι μόνον το τελευταίο τρίμηνο ερευνηθέντος διαστήματος, αλλά και το εξετασθέν διάστημα.

201 Επομένως, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

202 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η εκτίμηση του Συμβουλίου σχετικά με το ύψος που πρέπει να έχουν οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ για την εξάλειψη της ζημίας (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω) είναι προδήλως εσφαλμένη. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, ελήφθησαν υπόψη στοιχεία σχετικά με μέρος του υπό εξέταση προϊόντος, το οποίο δεν αποτελεί αντικείμενο «σημαντικά ζημιογόνου ντάμπινγκ» (αντί των πλέον άρτιων στοιχείων σχετικά με τα έτη 2001 έως 2003, κατά τα οποία δεν υπήρχε ντάμπινγκ), και έγινε διαχωρισμός του ομοειδούς προϊόντος, βάσει «διάλληλου συλλογισμού». Για να καθοριστεί ποια υποδήματα δεν αποτελούν αντικείμενο «σημαντικά ζημιογόνου ντάμπινγκ» έπρεπε να καθοριστεί το σημείο πέραν του οποίου το ντάμπινγκ καθίσταται «σημαντικά ζημιογόνο», με σύγκριση του περιθωρίου κέρδους

των κοινοτικών παραγωγών με το περιθώριο κέρδους που θα είχαν αν δεν υπήρχαν οι εισαγωγές ντάμπινγκ. Η προσέγγιση αυτή είναι προδήλως απρόσφορη, διότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται στο σύνολο των εισαγωγών.

203 Εξάλλου, το Συμβούλιο διευκρίνισε, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι το περιθώριο κέρδους 6 % αφορούσε προϊόντα που δεν αποτελούν αντικείμενο της επίμαχης έρευνας, πράγμα που εξ ορισμού συνεπάγεται ότι το ποσοστό αυτό δεν είναι πρόσφορο για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους που θα πραγματοποιούσαν οι κοινοτικοί παραγωγοί αν δεν υπήρχαν οι εισαγωγές ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας κατά το ερευνηθέν διάστημα ή κατά το πρόσφατο παρελθόν δεν υπερέβαινε το 2 %.

204 Επομένως, ο καθορισμός σε 6 % του περιθωρίου κέρδους που θα μπορούσε να πραγματοποιήσει η κοινοτική βιομηχανία αν δεν υπήρχε η ζημιογόνος πρακτική ντάμπινγκ είναι απόρροια πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, η οποία συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

205 Το Συμβούλιο αντικρούει τα επιχειρήματα των προσφευγουσών, επισημαίνοντας ότι τα «υποδήματα που δεν αποτελούν αντικείμενο σημαντικά ζημιογόνου ντάμπινγκ» δεν συνιστούν υποκατηγορία του υπό εξέταση προϊόντος, αλλά υποδήματα που δεν εμπίπτουν στον ορισμό του. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν ακολούθησαν «διάλληλο συλλογισμό» και δεν στηρίχθηκαν σε αναξιόπιστα στοιχεία, αντί των πλέον άρτιων, σχετικά με το υπό εξέταση προϊόν.

206 Επικουρικώς, το Συμβούλιο προβάλλει ότι, ακόμη και αν ο όγδοος λόγος ακυρώσεως γίνει δεκτός, τούτο δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθώς το Συμβούλιο δέχθηκε περιθώριο ζημίας κατά 4 % υψηλότερο σε σχέση με αυτό που θα έπρεπε να καθορίσει.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

207 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι οι προσφεύγουσες δέχθηκαν, με το υπόμνημα απαντήσεως, τις διευκρινίσεις του Συμβουλίου, ότι τα «υποδήματα που δεν αποτελούν αντικείμενο σημαντικά ζημιογόνου ντάμπινγκ» δεν συνιστούν υποκατηγορία του υπό εξέταση προϊόντος, αλλά υποδήματα που δεν εμπίπτουν στον ορισμό του.

208 Εν συνεχεία, είναι απορριπτέο το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας από υποδήματα που δεν αποτελούν αντικείμενο της έρευνας (ούτε της ζημιογόνου πρακτικής ντάμπινγκ) δεν αποτελεί αξιόπιστη ένδειξη για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους που θα πραγματοποιούσαν οι κοινοτικοί παραγωγοί από τις πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος, αν δεν υπήρχαν οι εισαγωγές ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, τα κοινοτικά όργανα δεν είναι υποχρεωμένα να στηρίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία σχετικά με το υπό εξέταση προϊόν προκειμένου να εκτιμήσουν το περιθώριο κέρδους που θα πραγματοποιούσε η κοινοτική βιομηχανία αν δεν υπήρχε η ζημιογόνος πρακτική ντάμπινγκ. Αντιθέτως, τα κοινοτικά όργανα δύνανται να λαμβάνουν υπόψη τους προϊόντα παραπλήσια και, με την ευρεία έννοια, ομοειδή προς το υπό εξέταση προϊόν. Ακόμη και αν τα προϊόντα αυτά δεν εμπίπτουν στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας από τα προϊόντα αυτά μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη ένδειξη του περιθωρίου κέρδους που θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν οι κοινοτικοί παραγωγοί από τις πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος, αν δεν υπήρχαν εισαγωγές ντάμπινγκ. Εν προκειμένω, το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη, λαμβάνοντας υπόψη του το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας από άλλα υποδήματα, εκτός αυτών που αποτελούν αντικείμενο της έρευνας, διότι τα υποδήματα αυτά είναι αρκούντως ομοειδή προς το υπό εξέταση προϊόν.

209 Υπενθυμίζεται, τέλος, ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως τυχόν συμπιέσεως των τιμών της κοινοτικής βιομηχανίας, προκειμένου να καθοριστεί, στην περίπτωση αυτή, το μέγεθος της πτώσεως των τιμών αναφοράς.

210 Επομένως, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

211 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Συμβουλίου.

212 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή και η CEC φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Οι Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd και Risen Footwear (HK) Co., Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Martins Ribeiro Παπασάββας Dittrich

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Μαρτίου 2010.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο ..... II - 680

Ιστορικό της διαφοράς και ο προσβαλλόμενος κανονισμός ..... II - 688

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... II - 696

Σκεπτικό ..... II - 699

Επί των δύο πρώτων λόγων, σχετικά με παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχεία β΄ και γ΄, 9, παράγραφος 5, και 18 του βασικού κανονισμού, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. ..... II - 700

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 700

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 704

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, λόγω αδυναμίας της Επιτροπής να αποδείξει την υποστήριξη της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία ..... II - 711

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 711

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 712

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, και των άρθρων 2 και 3 του βασικού κανονισμού ..... II - 718

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 718

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 719

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ ..... II - 723

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 723

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 725

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθώς και του άρθρου 253 ΕΚ ..... II - 727

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 727

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 729

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού ..... II - 735

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 735

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 737

Επί του όγδοου λόγου ακυρώσεως σχετικά με πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού ..... II - 740

Επιχειρήματα των διαδίκων ..... II - 740

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ..... II - 742

Επί των δικαστικών εξόδων ..... II - 743